

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

2T 43/90 -1098

Krajský soud v Ostravě jednal v hlavním líčení konaném ve dnech 28.2. - 5.4. 1991 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Suchánka a soudců JUDr. Miloslava Studničky, Věry Vlčkové, Gustava Kajzara, Bohumila Popka a dne 5.4.1991 rozhodl t a k t o :

Obžalovaní

1) František K [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], bez pracovního poměru, bytem [REDACTED], od 9.4.1990 ve vazbě ve věznici MS Ostrava 1,

2) Dušan K [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], bez pracovního poměru, bytem [REDACTED], od 9.4.1990 ve vazbě ve věznici MS Ostrava 1

- 2 -

j s o u v i n n i ,

ž e

obžalovaní František K [redacted] a Dušan K [redacted] společně :

- 1) dne 24.1.1990 na [redacted] ul. č. [redacted] v [redacted] pod
lstivou záminkou vnikli do bytu Štěpánky Ž [redacted], nar. [redacted]
[redacted] byt prohledali a odcizili jí peněžní částku 900,-Kčs,
t e d y přivlastnili si cizí věci tím, že se jí zmocnili a
způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

- 2) po předchozí vzájemné domluvě směřující k násilnému zmocnění
se peněz a majetku poškozené Anežky K [redacted]:

dne 16.3.1990 kolem 16.00 hod. v [redacted] na [redacted] ul.
č. [redacted] vnikli do domu s pečovatelskou službou Městského ústavu
sociálních služeb Ostrava a v přízemí domu, maskování kuklami
a vybavení rukavicemi, zazvonili na byt Anežky K [redacted], nar.
[redacted] a poté, co jí otevřela dveře, ji napadli tak, že jí
ucpávali ústa rukou a zatlačili ji do bytu, povalili na zem,
ovázali jí ústa pruhem látky a dalšími pruhy textílií jí svázali
ruce za zády, spoutali ji nohy, načež při projevech sna-
hy Anežky K [redacted] vymanit se z pout, svázání zesílili a do
úst jí napěchovali textilní roubík o rozměrech 7x5x4 cm, kte-
rý se postupně, prosáknut slinami, stal neprodyšným, takže
Anežka K [redacted] zemřela udušením při uzavření horních cest
dýchacích ; potom oba její byt prohledali a odcizili z něj
částku nejméně 1.000,-Kčs na hotovosti, dva zlaté prsteny
v hodnotě 2.100,-Kčs, po odchodu z bytu tento uzamkli a klíče
dali na parapetní destku nad dveře,

t e d y jiného úmyslně usmrtili a tento čin spáchali zvlášť
surovým a trýznivým způsobem v úmyslu získat majet-
kový prospěch,

- 3 -

- 3) po předchozí vzájemné domluvě směřující k násilnému zmocnění se peněz a majetku poškozené Marie Č [REDAKCE]:

po spáchání činu vůči Anežce K [REDAKCE], zazvonili v prvním poschodí domu u bytu Marie Č [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a poté, co jim otevřela dveře, maskování kuklami ji zatlačili do bytu, zavázali jí ústa pruhem látky, spoutali jí ruce za zády a svázali jí nohy, při projevech obrany a odporu ji udeřili do obličeje, další textilní pruh jí uvázali kolem krku a hluboko do úst jí napěchovali textilní roubík o rozměrech 8x6x5 cm, který se postupně, prosáknut slinami, stal neprodyšným, takže Marie Č [REDAKCE] [REDAKCE] v průběhu několika desítek minut po napadení zemřela udušením při uzavření horních cest dýchacích; potom oba její byt prohledali a odcizili nejméně částku 1.720,-Kčs,

t e d y jiného úmyslně usmrtili, tento čin spáchali opětovně, zvláště surovým a trýznivým způsobem v úmyslu získat majetkový prospěch,

- 4) po předchozí vzájemné domluvě směřující k násilnému zmocnění se peněz a majetku poškozené Emilie B [REDAKCE]

dne 21.3.1990 kolem 11.30 hodin v [REDAKCE] na [REDAKCE] ul. č. [REDAKCE] v přízemí domu, maskování kuklami, zazvonili na byt Emilie B [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a poté, co jim otevřela, ji napadli tak, že jí přikrývali rukama ústa a tlačili ji do bytu, při její obraně ji obžalovaný K [REDAKCE] opakovaně udeřil do prsou, svázali jí textilními pruhy nohy, pak jí spoutali ruce za zády, povalili ji na podlahu a do úst jí hlavní vzduchové pistole napěchovali roubík ze dvou kusů textílií, načež roubík převázali pruhem látky kolem hlavy a pruhem látky jí zavázali rovněž oči; byt poté prohledali a odcizili z něj jeden hladký dámský prsten v hodnotě 850,-Kčs, pár zlatých náušnic v hodnotě 800,-Kčs, digitální hodinky v hodnotě 550,-Kčs, nákupní tašku v hodnotě 80,-Kčs, šest kusů půllitrových láhví alkoholu různých značek v celkové hodnotě 300,-Kčs a na hotovosti nejméně 5.750,-Kčs a 500 tuzexových

- 4 -

poukázek v hodnotě 1.410,-Kčs, načež z bytu utekli; shodou příznivých okolností, nezávislých na obžalovaných a fyzické kondici poškozené se Emilíí B. [redacted] podařilo postupně se zbavit pout na nohách, přivolat pomoc; příslušník VB, který do bytu vlezl oknem, jí pak rozřezal textilní pruhy na rukách a hlavě nožem, sama si pak vytáhla z úst roubík, přičemž následkem poranění, která při útoku utrpěla, a to krvácení do podkoží kolem úst, uší, na zadní straně krku, pohmožděniny levého prsu a mnohočetné krevní výrony na obou pažích, byla tři týdny léčena,

t e d y dopustili se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu v úmyslu jiného úmyslně usmrtit a tento čin spáchali opětovně, zvláště surovým a trýznivým způsobem v úmyslu získat majetkový prospěch, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

- 5) po předchozí vzájemné domluvě směřující k násilnému zmocnění se peněz a majetku poškozené Ludmily M. [redacted]:

dne 4.4.1990 kolem 11.00 hodin v [redacted] na [redacted] ul. vešli do domu č. [redacted] a ve druhém poschodí zazvonili na byt Ludmily M. [redacted] nar. [redacted], pak se ukryli na schodišti, když Ludmila M. [redacted] sešla do nižšího poschodí, nepozorovaně do bytu vnikli a ukryli se za dveřmi, po návratu Ludmilý M. [redacted] do bytu ji napadli tak, že jí zakryli ústa a povalili ji na podlahu, ručníkem jí zavázali ústa a obžalovaný František K. [redacted] opakovanými údery pěstí do obličeje jí způsobil zlomeniny nosních kůstek a krvácivé poranění do úst; pak do úst Ludmily M. [redacted] napěchovali textilní roubík, načež ji obrátili na břicho a ruce jí pevně spoutali za zády opaskem; Ludmila M. [redacted] krátce po napadení v důsledku aspirace krve z poranění v obličeji a znemožnění přístupu vzduchu uzavřením dýchacích cest kořenem jazyka a tlakem roubíku a ručníku, zadušením zem-

- 5 -

řela; potom oba její byt prohledali a odcizili zlatý přívěšek ve tvaru kříže v hodnotě 2.500,-Kčs, zlatý řetízek v hodnotě 1.800,-Kčs, dva zlaté dámské prsteny v hodnotě 2.000,-Kčs, pár snubních prstenů v hodnotě 1.700,-Kčs a nejméně částku 10.000,-Kčs, načež z bytu utekli,

t e d y jiného úmyslně usmrtili, tento čin spáchali opětovně, zvláště surovým a trýznivým způsobem v úmyslu získat majetkový prospěch,

- 6) po předchozí vzájemné domluvě směřující k násilnému zmocnění se peněz a majetku poškozené Marie N [REDACTED]:

dne 16.3.1990 kolem 19.00 hodin na [REDACTED] ulici v [REDACTED] [REDACTED] vešli do prvního patra domu č. [REDACTED], maskování kuklami zazvonili u bytu Marie N [REDACTED] nar. [REDACTED] a když jim byt otevřela, uchopili ji za ústa, zatlačili ji do bytu, poválili na zem, ohrožovali nožem, přičemž po ní žádali vydání peněz, v době, kdy ji obžalovaný Dušan K [REDACTED] přidržoval na posteli obžalovaný František K [REDACTED] prohledával byt a odcizil nejméně částku 9.000,-Kčs; když pak byli vyrušeni klepáním sousedů na dveře bytu, tyto zevnitř azamkli a z kuchyňského okna vyskočili; Marii N [REDACTED] způsobili svým jednáním řadu pohmožděnin v obličeji, na uších, šíji, hrudníku a horních končetinách, vyžadující si týdenní léčení,

t e d y proti jinému užili násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

- 7) po předchozí vzájemné domluvě směřující k násilnému zmocnění se peněz a majetku poškozeného Františka B [REDACTED]:

dne 21.3.1990 kolem 15.00 hodin v [REDACTED], na ulici [REDACTED] č. [REDACTED], zaklepali na dveře bytu Františka B [REDACTED], nar. [REDACTED]

- 6 -

██████████ a maskování kuklami po otevření dveří bytu jej napadli tak, že jej uchopili za ústa, povalili na postel a vymáhali na něm vydání peněz, přičemž se snažili Františku B. ██████████ do úst napěchovat roubík a svůj úmysl nedokonali jen proto, že byli vyrušeni štěkotem psa a voláním sousedky Alžběty G. ██████████ z bytu nic neodcizili a utekli; František B. ██████████ následkem jejich jednání utrpěl poranění spočívající ve zhmoždění horního i dolního rtu a oděrce ve sliznici dolního rtu, přičemž doba léčení nepřekročila sedm dní,

t e d y proti jinému užili násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

- 8) po předchozí vzájemné domluvě směřující k násilnému zmocnění se peněz a majetku poškozené Elišky K. ██████████:

dne 30.3.1990 kolem 9.20 hodin v ██████████ na ██████████ ul. č. ██████████ v přízemí domu zazvonili na byt Elišky K. ██████████, nar. ██████████ po zazvonění se ukryli do mezipatra schodiště, když Eliška K. ██████████ vyšla z bytu a sešla po schodišti dolů, do bytu vnikli, ukryli se v ložnici a po návratu Elišky K. ██████████ do bytu, ji maskování čepicemi a šátky, které vzali v bytě, napadli tak, že jí zakrývali ústa, snažili se jí svázat ruce a ohrožovali ji nožem, zavázali jí oči šátkem, vymáhali na ní vydání peněz, kroutili jí ruce, v pokoji bytu ji srazili na kolena a tloukli jí hlavou o matrace gauče, do úst jí napěchovali textilní roubík, po prohledání bytu odcizili poškozené dámské hodinky zn. Prim v hodnotě 200,-Kčs, zlaté hodinky Poběda v hodnotě 1.600,-Kčs, zlatý prsten v hodnotě 1.000,-Kčs a nejméně částku 5.900,-Kčs, pak poškozenou uzamkli v koupelně bytu a z bytu utekli; poškozené se podařilo roubík odstranit a okénkem koupelny přivolat pomoc, přičemž následkem jejich jednání utrpěla poranění, zejména zhmoždění pravé paže, vyžadující si léčení v trvání dvou týdnů,

- 7 -

t e d y proti jinému užili násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

obžalovaný František K [redacted] sám :

9) dne 10.2.1990 ve večerních hodinách ve [redacted] okres [redacted] [redacted] přivedl do bytu Jaroslava I [redacted], na [redacted] ul. č. [redacted] nezletilou E [redacted] Č [redacted], nar. [redacted] a přestože mu tato řekla, kolik má let, vykonal na ní soulož,

t e d y vykonal soulož s osobou mladší než 15 let,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaní František K [redacted] a Dušan K [redacted] společně :

- ad 1) trestný čin krádeže podle § 247 odst.1 tr.zák.
- ad 2) trestný čin vraždy podle § 219 odst.1, 2, písm. b),f) tr.zák.
- ad 3) trestný čin vraždy podle § 219 odst.1, 2, písm.b),c),f) tr.zák.
- ad 4) pokus trestného činu vraždy podle § 8 odst.1, § 219 odst.1,2 písm.b),c)f) tr.zák.
- ad 5) trestný čin vraždy podle § 219 odst.1,2 písm.b),c),f) tr.zák.
- ad 6) trestný čin loupeže podle § 234 odst.1 tr.zák.
- ad 7) trestný čin loupeže podle § 234 odst.1 tr.zák.
- ad 8) trestný čin loupeže podle § 234 odst.1 tr.zák.

obžalovaný František K [redacted] sám :

- 8 -

ad 9) trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst.1
tr.zákona

a z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaný František K [REDACTED]:

podle § 219 odst.2 tr.zák., za použití § 29 odst.3 tr.zákona
a § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na
d o ž i v o t í .

Podle § 39a odst.2 písm.c) tr.zák. se pro výkon trestu
odnětí svobody zařazuje do III. (třetí) nápravně výchovné sku-
piny.

obžalovaný Dušan K [REDACTED]:

podle § 219 odst.2 tr.zák., za použití § 29 odst.3 tr.zák.
a § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na
d o ž i v o t í .

Podle § 39a odst.2 písm.c) tr.zák. se pro výkon trestu
odnětí svobody zařazuje do III. (třetí) nápravně výchovné sku-
piny.

Podle § 228 odst.1 tr.řádu jsou obžalovaní František K [REDACTED]
a Dušan K [REDACTED] p o v i n n i zaplatit společně a nerozdílně
náhradu škody těmto poškozeným :

- Jaroslavu Z [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], ulice
[REDACTED], částku 900,-Kčs,
- Květoslavu K [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED]
[REDACTED] částku 3.100,-Kčs,

- 9 -

- Boženě T [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] nad [redacted], částku 1.720,-Kčs,
- Emílii B [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] [redacted], částku 9.740,-Kčs,
- Miloslavě V [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] [redacted], částku 15.500,-Kčs,
- Marii N [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] ulice [redacted], částku 9.000,-Kčs,
- Elišce K [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] [redacted], částku 8.700,-Kčs.

Podle § 229 odst.2 tr.řádu se poškozená Miloslava V [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] a Eliška K [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst.1 tr.ř. se poškozený František B [redacted], nar. [redacted] bytem [redacted] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst.1 tr.ř. jsou obžalovaní František K [redacted] a Dušan K [redacted] povinni zaplatit československému státu, na účet Úřadu města Ostravy každý 40.000,-Kčs.

Podle § 228 odst.1 tr.ř. jsou obžalovaní František K [redacted] a Dušan K [redacted] povinni zaplatit československému státu, na účet Okresního úřadu v Přerově každý 20.000,-Kčs.

Podle § 228 odst.1 tr.ř. jsou obžalovaní František K [redacted] a Dušan K [redacted] povinni zaplatit československému státu, na účet Úřadu města Ostravy každý 400,-Kčs.

- 10 -

Podle § 226 písm.b) tr.ř. se obžalovaní

1) František K [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED] bez pracovního poměru,
bytem [REDACTED], od 9.4.1990 ve vazbě
ve věznici MS Ostrava 1,

2) Dušan K [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED] bez pracovního poměru,
bytem [REDACTED] od 9.4.1990 ve vazbě ve věznici
MS Ostrava 1,

z p r o š ť u j í

obžaloby, kterou jim bylo kladeno za vinu,

ž e

dne 16.3.1990 v odpoledních hodinách v [REDACTED] na [REDACTED]
ulici č. [REDACTED] v domě s pečovatelskou službou Městského ústavu
sociálních služeb v Ostravě, po spáchání činů, jak jsou shora
 uvedeny pod body 2) a 3) obžaloby, kolem 17.00 hod. vyšli do dru-
hého patra domu, kde si před byty Boženy D [REDACTED], nar. [REDACTED]
[REDACTED] a Milady M [REDACTED] nar. [REDACTED] nasadili na hlavy kukly a
snažili se nejprve vniknout do bytu Boženy D [REDACTED] což se jim
nepodařilo jen proto, že dveře byly zevnitř zajištěny bezpečnost-
ním řetízkem a ten se jim nepodařilo vyháčkovat; poté zvonili
u dveří bytu Milady M [REDACTED], snažili se nahlédnout dovnitř bytu
světlíkem nade dveřmi, ale když jim Milada M [REDACTED] neotevřela
a oni byli vyrušeni osobami přicházejícími z domovní chodby, od
dokonání svého úmyslu násilím získat finanční prostředky či jiné

- 11 -

majetkové hodnoty, proto upustili a z domu utekli

t e d y měli se dopustit jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu v úmyslu proti jinému užít násilí, v úmyslu zmocnit se cizí věci, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

v němž je spatřován pokus trestného činu loupeže podle § 8 odst.1, § 234 odst. 1 tr.zákona.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení vzal za prokázány tento skutkový děj.:

Obžalovaní František K [redacted] a Dušan K [redacted] se seznámili na pracovišti ve [redacted]. Na začátku roku 1990 se domluvili, že přestanou chodit do práce a budou provádět různé "kšefty" a tím si budou opatřovat prostředky k obživě. Následně se konkrétně domluvili, a to dne 24.1.1990, že zavoní v [redacted] na [redacted] ul. č. [redacted] na byt Štěpánky Ž [redacted], které řeknou, že chtějí jít na WC a když se s ní bude obžalovaný K [redacted] bavit, obžalovaný K [redacted] byt prohlédá. To také učinili a z bytu Štěpánky Ž [redacted] odcizili částku 900,-Kčs. Dále si za účelem páčání majetkové trestné činnosti pořídili rukavice, čepice na hlavu, tzv. "kukly", nůž a dvě vzduchové pistole. Také se domluvili, že si vytipují dům, popř. byt, kde bydlí starší osamělá žena, do bytu vniknou, přičemž budou maskováni kuklami, na rukách budou mít rukavice a sebou budou mít pistole a nůž. V případě, že tyto ženy budou klást odpor, použijí proti nim násilí tím, že je sváží pomocí šátků či obvazů, aby měli více času na prohlédávání bytu.

Když oba obžalovaní přestali řádně pracovat, vytipovali si dům s pečovatelskou službou Městského ústavu sociálních služeb v Ostravě 2. Dne 16.3.1990 kolem 16.00 hod. na [redacted] ul. č. [redacted] vnikli do domu a v přízemí maskováni kuklami a vybaveni rukavicemi zazvonili na byt Anežky K [redacted], nar. [redacted] a poté, co jim otevřela dveře, ji napadli tak, že jí ucpávali ústa pruhem látky a dalšími pruhy textilií jí svázali ruce za zády, spoutali jí nohy a toto svázání zesílili a do úst jí napěchovali textilní roubík o rozměrech 7x5x4 cm, který se postupně prosáknut slinami stal neprodyšným, takže Anežka K [redacted] zemřela udušením při uzavření horních cest dýchacích. Potom oba její byt prohlédali a odcizili

- 12 -

zili z něj částku nejméně 1.000,-Kčs na hotovosti, dva zlaté prsteny v hodnotě 2.100,-Kčs a po odchodu z bytu tento uzamkli a klíče dali na parapetní desku nad dveře. Po spáchání tohoto skutku zazvonili v prvním poschodí na byt Marie Č. nar. a když jim tato otevřela dveře, opět maskování kuklami ji zatlačili do bytu, zavázali jí ústa pruhem látky, spoutali jí ruce za zády a svázali jí nohy. Při projevech obrany a odporu jí uderili do obličeje, další textilní pruh jí uvázali kolem krku a hluboko do úst jí napěchovali textilní roubík o rozměrech 8x6x5 cm, který se postupně prosáknut slinami stal neprodyšným, takže Marie Č. v průběhu několika desítek minut po napadení zemřela udušením při uzavření horních cest dýchacích. Potom oba její byt prohlédali a odcizili z něj nejméně částku 1.720,-Kčs.

Dne 21.3.1990 kolem 11.30 hod. v na ul. č. v přízemí domu opět maskování kuklami zazvonili na byt Emilie B. nar. a poté, co jim otevřela, ji napadli tak, že jí přikrývali rukama ústa, tlačili ji do bytu a při její obraně ji obžalovaný K. opakovaně udeřil do prsou, pak ji svázali textilními pruhy nohy, spoutali jí dále ruce za zády, povalili ji na podlahu a do úst jí hlavní vzduchové pistole napěchovali roubík ze dvou kusů textilií, tento převázali pruhem látky kolem hlavy a pruhem látky jí zavázali rovněž oči. Byt poté prohlédali a odcizili z něj jeden hladký dámský prsten v hodnotě 850,-Kčs, pár zlatých náušnic v hodnotě 800,-Kčs, digitální hodinky v hodnotě 550,-Kčs, nákupní tašku v hodnotě 80,-Kčs, 6 ks půllitrových láhví alkoholu různých značek v celkové hodnotě 300,-Kčs, na hotovosti nejméně 5.750,-Kčs a 500 TK v hodnotě 1.410,-Kčs a pak z bytu utekli. Shodou příznivých okolností nezávislých na vůli obžalovaných a fyzické kondici poškozené, se E. B. podařilo postupně se zbavit pout na nohách a přivolat pomoc. Příslušník VB, který do bytu vlezl oknem, jí pak rozřezal textilní pruhy na rukách a hlavě nožem, poškozená si pak sama vytáhla z úst roubík, přičemž následkem poranění, která při útoku utrpěla a to krvácení do podkoží kolem úst, uší, na zadní straně krku, pohmožděnin levého prsu a mnohočetné krevní výrony na obou pažích, byla tři týdny léčena.

Dne 4.4.1990 kolem 11.00 hod. v na ulici vešli do domu č. a ve druhém poschodí zazvonili na byt Ludmily M. nar. Pak se ukryli na schodišti, když L. M. sešla do nižšího poschodí, nepozorovaně do bytu vnikli a ukryli se za dveřmi. Po jejím návratu do bytu ji napadli tak, že jí zakryli ústa, povalili ji na podlahu, ručníkem jí zavázali ústa a obžalovaný F. K. opakovanými údery pěstí do obličeje jí způsobil zlomeniny nosních kůstek a krvácivé poranění do úst. Pak do úst L. M. napěchovali textilní roubík, obrátili ji na břicho a ruce jí pevně spoutali za zády

- 13 -

opaskem. Ludmila M. krátce po napadení v důsledku aspirace krve z poranění v obličeji a znemožnění přístupu vzduchu uzavřením dýchacích cest kořenem jazyka a tlakem roubíku a ručníku zdušením zemřela. Obě obžalovaní potom její byt prohledali a odcizili zlatý přívěšek ve tvaru kříže v hodnotě 2.500,-Kčs, zlatý řetízek v hodnotě 1.800,-Kčs, dva zlaté dámské prsteny v hodnotě 2.000,-Kčs, pár snubních prstenů v hodnotě 1.700,-Kčs a nejméně částku 10.000,-Kčs a poté z bytu utekli.

Dne 16.3.1990 kolem 19.00 hod. na ulici v [redacted] vešli do prvního patra domu č. [redacted] a maskovaní kuklami zazvonili u bytu Marie N. [redacted], nar. [redacted]. Když jim byt otevřelo, uchopili ji za ústa, zatlačili ji do bytu, povalili na zem, ohrožovali ji nožem a žádali po ní vydání peněz. V době, kdy ji obžalovaný D. K. [redacted] přidržoval na posteli, obžalovaný F. K. [redacted] byt prohledával a odcizil z něj nejméně částku 9.000,-Kčs. Když pak byli vyrušeni klepáním sousedů na dveře bytu, tyto zevnitř uzamkli a vyskočili z kuchyňského okna. Marii N. [redacted] způsobili svým jednáním řadu pohmožděnin v obličeji, na uších, šíji, hrudníku a horních končetinách vyžadující si týdenní léčeni.

Dne 21.3.1990 kolem 15.00 hod. v [redacted] na ul. [redacted] zaklepali na dveře bytu Františka B. [redacted], nar. [redacted] a maskovaní kuklami po otevření dveří bytu jej napadli tak, že ho uchopili za ústa, povalili na zem a vymáhali na něm vydání peněz, přičemž se snažili F. B. [redacted] do úst napěchovat roubík a svůj úmysl nedokonali jen proto, že byli vyrušeni štěkotem psa a volání sousedky Alžběty G. [redacted]. Z bytu nic neodcizili a utekli. František B. [redacted] následkem jejich jednání utrpěl poranění spočívající ve zhmoždění horního i dolního rtu a oděrce ve sliznici dolního rtu, přičemž doba léčení nepřekročila sedm dní.

Dne 30.3.1990 kolem 9.20 hod. na ul. č. [redacted] v [redacted] v přízemí domu zazvonili na byt Elišky K. [redacted], nar. [redacted]. Po zazvonění se ukryli do mezipatra schodiště a když E. K. [redacted] vyšla z bytu a sešla po schodišti dolů, do bytu vnikli, ukryli se v ložnici a po jejím návratu do bytu ji maskovaní čepicemi a šátkem, které vzali v bytě napadli tak, že jí zakrývali ústa, snažili se jí svázat ruce a ohrožovali ji nožem, zavázali jí oči šátkem, vymáhali na ní vydání peněz, kroutili jí ruce, v pokoji bytu ji srazili na kolena a tloukli jí hlavou o matraci gauče a do úst jí napěchovali textilní roubík. Po prohledání bytu odcizili poškozené dámské hodinky Prim v hodnotě 200,-Kčs, zlaté hodinky Poběda v hodnotě 1.600,-Kčs, zlatý prsten v hodnotě 1.000,-Kčs a nejméně částku 5.900,-Kčs. Pak poškozenou uzamkli v koupelně bytu a z bytu utekli. Poškozené se však podařilo roubík odstranit a okénkem koupelny přivolat pomoc. Následkem jejich jednání utrpěla poranění zejména zhmoždění pravé paže, vyžadující si léčení v trvání dvou týdnů.

- 14 -

Obžalovaný František K. [redacted] sám dne 10.2.1990 ve večerních hodinách ve [redacted] přivedl do bytu Jaroslava I. [redacted] na [redacted] č. [redacted] nezletilou E. [redacted] Č. [redacted] nar. [redacted] a přesto, že mu tato řekla, kolik má let, vykonal na ní soulož.

Obžalovaný D. K. [redacted] vypověděl, že se na pracovišti ve [redacted] seznámil s obžalovaným Františkem K. [redacted] který znal dobře Ostravu. Obžalovaný F. K. [redacted] jej přemlouval, aby nechodili do práce, že spolu budou dělat různé kšefty, zejména, že budou krást. Proto dne 24.1.1990 společně vnikli do bytu Š. Z. [redacted] kde odcizili na hotovosti 900,-Kčs. Již předtím se domluvili, že na byt Š. Z. [redacted] zazvoní, že on ji řekne, že chce jít na WC, pak se s ní bude bavit a mezitím obžalovaný F. K. [redacted] prohlédá byt. Toto také uskutečnili, tuto ženu fyzicky nenapadli a o peníze se rozdělili.

Později obžalovaný F. K. [redacted] říkal, že budou ty staré ženy svazovat pomocí šátků, obvazů apod., aby měli více času na prohlédávání bytů. Tyto byty obžalovaný F. K. [redacted] vytipoval tím způsobem, že se díval na jmenovky, aby tam bylo příjmení jenom ženy, když chtěl, aby ta žena v bytě bydlela sama a také vyhledával starší domy. Asi dva dny před 16. březnem 1990 mu obžalovaný F. K. [redacted] říkal, aby v prodejně v Ostravě zakoupil dvě vzduchové pistole, a nůž s tím, že tyto zbraně budou mít na zastrášení starých žen. Na nákup těchto věcí mu obžalovaný F. K. [redacted] dal částku kolem 2.000,-Kčs. Tyto peníze pocházely z dřívějších drobných krádeží. Na žádost obžalovaného F. K. [redacted] také zakoupil čepice-kulichy s tím, že tyto si nasadí na hlavy, aby je nikdo nepoznal.

Dne 16.3.1990 odjeli ze [redacted] vlakem do Ostravy a pak tramvají a trolejbusem jeli k nějakému žlutému domu, kde byla cedule, že tam bydlí důchodci. Vchod byl otevřen, vešli dovnitř pak šli doleva a zaklepalí na dveře A. K. [redacted]. Ještě předtím než zaklepalí na dveře si nasadili na hlavu čepice, kde měli vyříznuté otvory pro oči a na rukách měli rukavice. To proto, aby měli zakrytý obličej a aby nebyly nalezeny otisky jejich prstů. Když jim poškozená A. K. [redacted] otevřela obžalovaný F. K. [redacted] jí první fyzicky napadl tak, že ji tlačil zády do bytu a zacpával jí ústa. Když poškozenou obžalovaný F. K. [redacted] držel v bytě tak on ji svázal ruce dozadu za tělo. V bytě také roztrhali nějakou látku a obžalovaný F. K. [redacted] poškozené svázal nohy. Dále jí obžalovaný F. K. [redacted] strčil do úst kus látky a tuto jí zavázal kolem hlavy a krku. Pak poškozenou dali na lůžko a začali prohlédávat byt. V bytě našli částku 1.000,-Kčs na hotovosti a dva zlaté prsteny. Většinou si zlaté předměty nechával obžalovaný F. K. [redacted] které potom prodával zejména v prodejnách Klenoty a o peníze se dělili. Když byt opustili obžalovaný F. K. [redacted] vzal klíče, dveře bytu uzamkl a klíče si vzal nebo jej hodil na nějakou podložku.

- 15 -

Nepředpokládal, že by poškozená mohla zemřít, myslel si, že bude dýchat nosem. Násilí použili proto, aby nekřičela. K dotazu soudu, proč při odchodu z bytu poškozenou nerozvázali zejména neuvolnili jí ústa od roubíku uvedl, že obžalovaný F. K. [redacted] naznačoval něco v tom směru, že by poškozená mohla křičet. S odstupem doby si již přesně nepamatuje co konkrétně dělal v tomto případě, jakož i v dalších případech, popř. co dělal obžalovaný F. K. [redacted]. Vzpomíná si, že v jednom případě měli s sebou pistoli pomocí, které poškozené napěchovali roubík do úst. Ještě před opuštěním bytu A. K. [redacted] k této přistoupil a zjistil, že tato se hýbe a dýchá. V bytě poškozené se zdrželi pouze krátkou dobu.

Po opuštění bytu šli o patro výš a obžalovaný F. K. [redacted] říkal, že "udělají další babičku". V bytě poškozené M. Č. [redacted] to pak udělali stejným způsobem jako v bytě A. K. [redacted]. Když jim poškozená M. Č. [redacted] otevřela, udeřil ji obžalovaný F. K. [redacted] do obličeje, pak ji držel a on, obžalovaný D. K. [redacted] jí svázal ruce za zády a také jí svázal textilními pruhy nohy. Kdo této poškozené dal šátek přes ústa, si již nepamatuje. Připustil, že to byl on. Roubík do úst poškozené nedával. Když takto poškozenou "znehynili", začali prohledávat byt a obžalovaný F. K. [redacted] našel částku 1.720,-Kčs, o kterou se rozdělili. I v tomto případě měli na hlavách čepice a na rukách plátěné rukavice. Pak z bytu odešli a nezamkli jej. Ještě před odchodem z bytu M. Č. [redacted] viděl, že tato dýchá a proto obžalovanému F. K. [redacted] říkal, že ještě žije.

Pokud jde o bod 4) obžaloby vypovídal obžalovaný D. K. [redacted] jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení rozdílně. V některých výpovědích tvrdil, že po opuštění bytu M. Č. [redacted] obžalovaný F. K. [redacted] říkal, že půjdou ještě do dalšího bytu. Proto šli o patro výše, nasadili si kukly a snažili se nejdříve vniknout do bytu, který však byl zabezpečen řetízkem. Pak zvonili u dalších dveří bytu a když jim nikdo neotvíral, tak vyzdvihl obžalovaného F. K. [redacted] a tento se díval světlíkem do bytu. Byli vyrušení přicházejícími osobami, které ještě viděli, když byli v bytě M. Č. [redacted]. Tyto osoby přijeli k domu v autě, proto dům rychle opustili a ještě na hlavní chodbě se s těmito lidmi potkali. Kdyby se do těchto bytů dostali, tak by "babičky" také svázali tak jako v bytech předtím a hledali by věci a peníze, aby je odcizili. V další výpovědi, kterou učinil u hlavního líčení, vypověděl, že se vlastně do těchto bytů (jde o byty B. I. [redacted] a M. M. [redacted]) šli uschovat, neboť když byli v bytě M. Č. [redacted], viděli přijíždět auto, z kterého vystoupili lidé a šli do domu. Nevěděli o tom, že v domě se nachází půda, kde se mohli uschovat.

Obžalovanému F. K. [redacted] však stále nestačili peníze a chtěli jich mít stále více. Proto odjeli do [redacted] kde již byli v bytě Š. Z. [redacted]. Když vešli do domu, tak zakleпали či zazvonili u bytu M. N. [redacted] když ještě předtím si nasadili

- 16 -

na hlavu čepice. Někdo z nich také poslouchal uchem přiloženým na dveře bytu. Po otevření bytu M. N. [redacted], tuto uchopil obžalovaný F. K. [redacted] za ústa a zatlačil ji do bytu. Připustil, že poškozená upadla na zem. Tuto také v bytě ohrožoval obžalovaný F. K. [redacted] nožem s tím, že ji zabije, když jim nedá peníze. Pak ji posadil na postel a přikázal mu, aby poškozenou hlídal. Obžalovaný F. K. [redacted] začal prohledávat byt a našel částku 9.000,- Kčs. Tuto poškozenou držel pouze za ruce, když se nebránila, tak ji pustil. K dotazu soudu proč v tomto případě nedošlo ke svázání poškozené a zasazení roubíku do úst uvedl, že tato sice zpočátku křičela, ale pak přestala. Potom někdo zvonil a klepal na dveře. Proto byt zevnitř zamkli a vyskočili z okna. On sám se u této poškozené podíval pouze do skříně. Z částky 9.000,-Kčs mu obžalovaný F. K. [redacted] něco dal.

Do spáchání dalšího skutku tj. do 21.3.1990 se zdržoval doma, ale také byl ubytován s obžalovaným F. K. [redacted] ve [redacted] v hotelu [redacted], v [redacted] v hotelu [redacted] v [redacted] v hotelu [redacted].

Dne 21.3.1990 se opět sešli a odjeli do [redacted] kde na [redacted] ul. č. [redacted] zazvonili na byt E. B. [redacted]. Předitím si opět nasadili na hlavu čepice a na rukách měli rukavice. Když jim E. B. [redacted] otevřela, tak ji obžalovaný F. K. [redacted] udeřil do prsou a zatlačil ji do bytu. Oba dva ji pak svázali textilními pruhy látky, které si přinesli a které našli u výkopu. Poškozené tak spoutali ruce za zády, také jí svázali nohy a roubík do úst jí napěchoval obžalovaný F. K. [redacted] pomocí hlavně vzduchové pistole. I v tomto případě obžalovaný D. K. [redacted], v rámci hlavního líčení zdůraznil, že s odstupem doby a s přihlédnutím k tomu, že spáchali více skutků si nepamatuje, co přesně dělal on a co obžalovaný F. K. [redacted]. Také ji pruhem látky zavázali oči a ústa. Poté co ji "znehbynili", začali oba prohledávat byt a odcizili zlaté náušnice, hodinky, nákupní tašku, 6 ks půllitrových láhví alkoholu, 5.750,-Kčs na hotovosti a 500 TK poukázek a prsten. Náušnice a prsten obžalovaný K. [redacted] prodal a dal mu z toho částku 100,-Kčs. V bytě E. B. [redacted] si dali do tašky její prostěradla. Z bytu poškozené šli do bytu F. B. [redacted] na [redacted] ul. č. [redacted] v [redacted] a když jim F. B. [redacted] otevřel opět si nasadili na hlavy čepice, obžalovaný F. K. [redacted] ho chytil za ústa a povalil na postel a on pak poškozeného také držel za ústa. Přitom po poškozeném žádali vydání peněz a také mu cpali do úst roubík. Domnívá se, že to mohl být on. Takto vypovídal obžalovaný u hlavního líčení, kdy v přípravném řízení pokud jde o roubík tvrdil, že tento poškozenému cpal do úst obžalovaný F. K. [redacted]. Když byl obžalovaný D. K. [redacted] požádán, aby vysvětlil rozpory k tomu uvedl, že si již přesně nemůže pamatovat s ohledem na odstup doby a počet skutků co konkrétně dělal on a co obžalovaný F. K. [redacted]. Protože byli vyrušeni hlasy, které slyšeli z chodby, z bytu utekli a nic neukradli.

- 17 -

Dne 30.3.1990 se opět sešel s obžalovaným F. K. [redacted] a dohodli se, že půjdou do nějakého bytu odcizit věci nebo peníze. Proto zazvonili na byt E. K. [redacted] na [redacted] ul. č. [redacted] v [redacted]. Po zazvonění se ukryli do mezizápatra schodiště a když poškozená vyšla z bytu do tohoto vnikli a ukryli se v ložnici. Pak se šel obžalovaný F. K. [redacted] podívat kde se poškozená nachází a zjistil, že je v kuchyni. Pak šli do chodby bytu, kde byly dvě čepice na věšáku, tyto si nasadili na hlavu a kolem úst si uvázali šátky, které také byly na věšáku a na ruce si navlékli rukavice, které zde také našli. Pak obžalovaný F. K. [redacted] zaklepal na dveře bytu, poškozená si myslela, že někdo na ní klepe, šla otevřít a přitom ji obžalovaný F. K. [redacted] chytil za ústa a zatáhl ji do kuchyně. Nožem, který si zřejmě přinesli ji obžalovaný F. K. [redacted] ohrožoval s tím, že ji zabije, když mu nedá peníze. V přípravném řízení vypověděl, že se snažili poškozené svázat ruce, ale nešlo jim to a obžalovaný F. K. [redacted] se poškozené snažil dát roubík do úst, když ji do úst cpal různé hadry co našel v ložnici. V rámci hlavního líčení uvedl, že v kuchyni obžalovaný F. K. [redacted] poškozené přikázal, aby si sedla na jeho (obžalovaného D. K. [redacted] klín. Pak mu obžalovaný F. K. [redacted] dal do ruky nůž s tím, aby ji hlídal. Tímto nožem poškozenou pak "hlídal" asi půl minuty nebo minutu. Pak nůž odhodil a říkal jí ať nekřičí, aby byla ticho. I s poškozenou šli do ložnice, kde byly dvě skříně, přičemž jednu prohledával obžalovaný F. K. [redacted]. Když byla obžalovanému D. K. [redacted] přečtena jeho výpověď z přípravného řízení a ve smyslu § 207 odst. 2 tr.ř. byl požádán o vysvětlení rozporů k tomu uvedl, že pravdivá je jeho výpověď učiněná u hlavního líčení s tím, že si na tento skutek pamatuje a nemá důvod něco zatajovat. V bytě obžalovaný F. K. [redacted] odcizil 5.900,-Kčs na hotovosti, nějaké hodinky a prsten. On odcizil korále. Hodinky a prsten si obžalovaný F. K. [redacted] ponechal, hodinky asi prodal a z částky 5.900,-Kčs mu dal polovinu. Ještě předtím než byt opustili tak poškozenou zamkli v koupelně bytu.

Po spáchání těchto skutků dostali strach, že by při krádežích mohli být v Ostravě odhaleni a proto obžalovaný F. K. [redacted] navrhl, že pojedou do Přerova. Dne 4.4.1990 jeli vlakem do Přerova a měli v igelitové tašce pistoli, kterou však při přepadení poškozené L. M. [redacted] nepoužili. Čepice neměli, když je již předtím zahodili. Do bytu poškozené šli i přesto, že nebyli maskováni v obličeji a bylo tedy nebezpečí, že by mohli být poznáni. Náhodně vešli do domu č. [redacted] kde ve druhém poschodí zazvonili na byt poškozené. Opět však zjišťovali, zda na vizitce je uvedena pouze příjmení ženy. Po zazvonění se schovali za boční stěnu a když poškozená otevřela a sešla se schodů dolů, vnikli do bytu, kde se schovali za dveře. Když se poškozená vrátila zpět do bytu a vešla do kuchyně, tak obžalovaný F. K. [redacted] na ní skočil, pavalil ji na zem a zakrýval jí ústa. Pak jí svázali oba ústa šátkem, který v bytě našli. Poškozená začala křičet a proto jí dal obžalovaný F. K. [redacted] tři rány pěstí do úst, přičemž jí seděl na břicho. Po těchto ránech se přestala hýbat. Když ležela na zemi

- 18 -

tak mu dal obžalovaný F. K. [redacted] nějaký hadr s tím, aby jí ho dal do úst. Protože mu to nešlo, tak mu obžalovaný F. K. [redacted] pomohl a společně tento hadr-roubík poškozené do úst "vrazili". Pak ji otočili na břicho, kde jí svázal ruce za zády opaskem, nohy jí nesvázali. Oba společně začali být prohlédávat, obžalovaný F. K. [redacted] pomocí sekery vypáčil skřín a v krabici od bot našli peníze, které přepočítávali v ložnici a jednalo se o částku 10.000,-Kčs. Obžalovaný F. K. [redacted] vzal pak v bytě zlatý přívěšek ve tvaru kříže, dva zlaté dámské prsteny, dva snubní prsteny a zlatý řetízek. Neodcizili žádnou dřevěnou šperkovnici ani zlaté mince. Z částky 10.000,-Kčs mu obžalovaný F. K. [redacted] dal 5.000,-Kčs a zlato rozprodali v prodejních Klenotů v P. [redacted] a v [redacted] prostřednictvím nějaké dívky prodali čtyři prsteny. Ještě než byt poškozené opustili, tak ji obrátili na záda, přičemž si všiml, že tato krvácí z nosu a úst. Proto obžalovanému F. K. [redacted] říkal, že to neměl dělat, a on mu říkal, že zpanikařil, protože křičela. Myslel si již, že s poškozenou je konec, protože nedýchala a měla opuchlé a zavřené oči. Z Přerova jeli vlakem do Valašského Meziříčí. Po cestě obžalovaný F. K. [redacted] nějakou minci podobnou deseti haléři vyhodil z okna. Po příjezdu do Valašského Meziříčí spali v hotelu [redacted] a asi na druhý den četli v novinách, že byla zavražděna nějaká paní v [redacted]. Obžalovaný F. K. [redacted] říkal, že si pamatuje její příjmení a že to udělali oni. V té chvíli si uvědomil, že jí zavraždil obžalovaný F. K. [redacted] když jí dal ty tři rány do nosu. Pak odjeli vlakem do Nového Jičína, kde obžalovaný F. K. [redacted] říkal, že už s tím přestanou. Proto v jednom činžovním domě ve sklepě pistoli uschovali do nějaké roury. O tom, že zemřeli ty dvě ženy v [redacted] se dozvěděli až později.

Zadržen byl dne 9.4.1990 v Kopřivnici v hotelu [redacted] i s obžalovaným F. K. [redacted]. Při zadržení mu příslušníci řekli, že je podezřelý z vraždy a při výslechu v Ostravě se ke všemu doznal. Pokud pak v přípravném řízení v jedné ze svých výpovědí uvedl, že byl pracovníky kriminální služby v Ostravě donucen k doznání k trestné činnosti, bylo to proto, že mu toto poradili na cele ve věznici Miroslav F. [redacted] a Miroslav K. [redacted]. Tito mu také poradili, aby uvedl nějaké jméno další osoby, která s nimi páchala trestnou činností a proto si vymyslel jméno B. [redacted]. Byla s ním také prováděna rekonstrukce, při které byl pořizován videozáznam a při ní popisoval a znázorňoval skutky, tak jak se udály a které spáchali v Ostravě a v Přerově. Při této rekonstrukci na něj nebyl činěn žádný nátlak.

Není pravdou, že by obžalovanému F. K. [redacted] vyhrožoval zabitím i jeho družky a rodiny v případě, že by tento odmítl s ním páchat trestnou činnost. Rovněž se nezakládá na pravdě, že by obžalovaného F. K. [redacted] nutil bitím a vyhrožováním pistolí k tomu, aby s ním páchal trestnou činnost. Žádného Tonda B. [redacted] nezná a také obžalovanému F. K. [redacted] nevyhrožoval na nádraží ve Studénce, že ho zastřelí a měl v ruce pistoli a tím ho nutil,

- 19 -

aby s ním prováděl vloupačky. Nespával ve sklepě, kde bydlí obžalovaný F. K. a nechodil za ním na pracoviště a tím si ho určitým způsobem hlídal.

Obžalovaný František K. vypověděl, že když se seznámil s obžalovaným Dušanem K. myslel si, že jim patří svět a chtěli spolu užívat. Při vyšetřování ze sebe dělal "blbečka", tedy duševně postiženého a proto byl předán na pozorování do Bohnic. Zde byl společně na cele s jistým P., který přišel na nápad udělat díru přes ventilátor, což nakonec provedli a z vězení utekli. P. pak v lese chytli a proto jel sám vlakem domů.

V rámci hlavního líčení vypověděl, že pokud v přípravném řízení při vyšetřování uváděl, že nic neudělal, tak měl strach a měl špatné svědomí. Před vyšetřovatelem kpt. M. hrál, že je duševně pomatený. Není pravdou, že by mu obžalovaný D. K. na nádraží ve Studénce vyhrožoval pistolí. Jméno B. si vymyslel a pokud v přípravném řízení tvrdil, že ho obžalovaný D. K. nutil k trestné činnosti, tak si to vymyslel. Rozhodl se, že u hlavního líčení bude vypovídat po pravdě. Měl určité problémy s bytem a proto potřeboval peníze. Z těchto důvodů se domluvil s obžalovaným D. K. že budou přepadat starší lidi, o kterých se domnívali, že moc toho neutratí, a že budou mít peníze. Rovněž se domluvili, že tyto sváží tím je "znehynbí" a budou mít více času na prohlídku bytu. Chtěli je pak rozvázat, když odcházeli z bytu, ale vždy byli vyrušeni, např. v houkáním sirény. Pokud jde o roubík, tak tento použili u té poškozene, která zejména křičela. Nikdo z nich nebyl pod nátlakem druhého. Vyhledávali starší kolonie domků, kde předpokládali, že bydlí starší důchodci. Čepice a rukavice si zakoupili proto, aby byli maskováni a aby nezanechali otisky prstů. Obžalovaný D. K. také koupil vzduchové pistole za účelem postrašení osob, které přepadávali. Když loupeže prováděli, měli na hlavách čepice, kde měli vystřižené otvory pro oči a na rukách měli rukavice. Dále uvedl, že si na všechny skutky již přesně nepamatuje, zejména co dělal on a co obžalovaný D. K. Vždy když šli provést loupežné přepadení tak šli tzv. na "slepo".

Do bytu Š. Ž. se dostali pod nějakou záminkou, kde odcizili částku 900,-Kčs. Pokud v přípravném řízení vypověděl, že ho obžalovaný D. K. fyzicky nutil k této krádeži, tak si to vymyslel.

Dne 16.3.1990 se s obžalovaným D. K. domluvili, že opět půjdou do nějakého bytu za odcizení věcí či peněz. Měli s sebou rukavice a čepice. Po zazvonění na byt poškozene A. K. tuto jeden z nich uchopil, poté co otevřela dveře za ústa a poválil ji na zem. Oba dva jí svázali ruce za zády a nohy prostěradlem, které v bytě našli, když toto prostěradlo roztrha-

- 20 -

li na pruhy. Když se poškozená chtěla vysmeknout udělali jí na rukách dva uzly a také jí dali šátek kolem úst, protože křičela. Do úst jí dal i roubík - hadr, který našel v bytě. V tomto případě nůž ani pistoli nepoužili. Pak dali poškozenou na postel, která ještě vydávala nějaké zvuky, ale již ne tak hlasitě. Poté začali byt prohledávat a hledali zejména peníze. V bytě odcizili částku 1.000,-Kčs na hotovosti a dva zlaté prsteny. Přesně si nepamatuje, kdo co našel. V bytě se mohli zdržet asi 7 minut, po svázání poškozené a když odcházeli tato ležela na posteli v pokoji a viděl, že se hýbe a vydává zvuky. Byt při odchodu uzamkli a klíč dali nad dveře na desku. Byt uzamkli proto, že se rozhodli, že půjdou krást do bytu o patro výše a nechtěli, aby do bytu poškozené někdo vešel. Kdyby se tak stalo, tak by jí našel a tím by byli prozrazeni a chyceni. Kdo přišel na nápad, že půjdou do dalšího bytu, si již nepamatuje. V bytě M. Č. [redacted] to provedli stejným způsobem jako v bytě A. K. [redacted]. Poté co jim otevřela, měli opět na hlavách čepice, na rukách rukavice a obžalovaný D. K. [redacted] jí uchopil za ústa a zatlačil do bytu, kde ji povalil na zem a oba dva jí svázali ruce za zády a také i nohy, a to prostěradlem nebo nějakými kusy látky či šátkem. Tato poškozená také křičela a proto se domnívá, že jí dali přes ústa nějaký šátek nebo kus látky a obžalovaný D. K. [redacted] jí dal rukama do úst roubík, když jí do úst vtlačil kus hadru. Nepamatuje si, zda-li jí nechali ležet na zemi nebo na pohovce. Pak byt prohledali a odcizili částku 1.720,-Kčs. Pokud je z fotodokumentace zřejmé, že poškozená ležela na posteli k tomu uvedl, že jí tam dali. Byt prohledávali asi po dobu 7 minut, poté co poškozenou svázali. Žádné škrtidlo poškozené kolem krku nedávali a když je z fotodokumentace patrné, že poškozená měla kolem krku nějaký pruh látky, tak se mohlo jednat o pruh, kterým měla ovázána ústa a tento jí zklouzl na krk. V době kdy byt opustili, tak se poškozená hýbala a vydávala zvuky, tak jako poškozená A. K. [redacted]. Když z bytu odcházeli, viděli přijíždět auto ke vchodu domu, z kterého vystoupili lidé. Nevzpomíná si, zda byt zamkli a zda někdo vzal klíče.

Po opuštění bytu poškozené M. Č. [redacted] se chtěli uschovat o patro výše. Nešli proto loupit či krást do bytů B. I. [redacted] a M. M. [redacted]. Zde se chtěli schovat před osobami, které přijeli autem. Jedny dveře byly zajištěny bezpečnostním řetízkem a není pravdou, že by tento chtěli vyháčkovat. Pak se chtěli schovat do dalšího bytu, nahlíželi do něj světlíkem, avšak do bytu se nedostali. Protože "zpanikařili" již v bytě poškozené M. Č. [redacted] tak již na hlavách neměli čepice a při odchodu z domu se právě potkali s osobami, které přijely autem. Mezi nimi byl také chlapec, který jej při konfrontaci poznal. Když dům opustili, tak nikam netelefonovali o pomoc pro ženy, které takto svázali, když si mysleli, že je někdo najde a pomůže jim.

Když odešli z domu na [redacted] ul. č. [redacted], tak nešli domů, ale jeli dopravním prostředkem do [redacted] na [redacted] ulici. To proto, že potřebovali peníze a jeli zde se stejným

- 21 -

úmyslem, tedy že půjdou do bytu loupit, když stále měli málo peněz. Neví, kdo přišel na tento nápad. Když přišli k bytu poškozené M. N. [redacted], nasadili si na hlavy čepice, které měli v tašce, kde měli pistoli i nůž. Poté co jim poškozená otevřela, obžalovaný D. K. [redacted] ji chytil za ústa, zatlačil ji do bytu a v kuchyni ji povalil na zem. Tato se bránila a stáhla mu čepici z hlavy, kterou si však zpět na hlavu nasadil. Potom ji ohrožovali nožem. Oba jí říkali, ať jim dá peníze, pak jí řekli ať jde do obývacího pokoje, kde si sedla na gauč a oni začali prohledávat byt, konkrétně sekretář a šuplíky. V papírové krabici našel obžalovaný D. K. [redacted] 9.000,-Kčs a každý si vzal 4.500,-Kčs. Když slyšeli bouchání na dveře, tak někdo z nich byt uzamkl, myslí si, že to byl on a vyskočili z okna bytu ven. Neví proč tuto poškozenou nesvázali. Tato křičela pouze v momentě, kdy obžalovaný D. K. [redacted] po ní skočil a pak již byla zticha. Říkala jim "neblbněte", vždyť máte taky maminku. Pokud poškozená utrpěla nějaké poranění, toto si vysvětluje jejím pádem na zem a také tím, že se bránila. Po vyskočení z okna bytu již nešli do žádného bytu loupit. Dva zlaté prsteny, které odcizili poškozené K. [redacted] prodal vekslákům v Ostravě, před Tuzexem, jeden za 1.500,-Kčs a druhý za 1.200,-Kčs. Částku 2.700,-Kčs si rozdělili napůl. Od 16.3.1990 do 21.3.1990 se zdržovali doma.

Dne 21.3.1990 jel s obžalovaným D. K. [redacted] do [redacted]. To proto, že obžalovaný D. K. [redacted] za ním přišel domů a domluvili se, že půjdou opět krást. Zde šli k hlavnímu vchodu domu, který byl otevřený, vešli dovnitř a přišli ke dveřím bytu, kde byla vizitka E. B. [redacted]. Zazvonili a když jim poškozená otevřela, obžalovaný D. K. [redacted] ji chytil za ústa, zatlačil ji do bytu, kde ji povalil na zem, čemuž se poškozená bránila. Protože "řvala" sedl si na její břicho a dal jí jednu průměrnou ránu pěstí do obličeje. I v tomto případě měli na hlavách čepice a v tašce měli vzduchovou pistoli. Poškozenou pak svázali pomocí pruhů z prostěradla, které vzali v bytě. Svázali jí ruce za zády, dále nohy a přes ústa jí převázali kus látky. Protože stále křičela, nacpal jí pomocí hlavně vzduchové pistole do úst hadr, který v bytě našel. Hlavně pistole použil proto, neboť pomocí prstů mu to nešlo. Dále poškozené zavázali oči pruhem látky, aby se na ně nedívala, když si sundali z hlavy čepice. Pak ji přenesli do další místnosti a položili na zem a začali byt prohledávat. Pamatuje si, že našli 500 TK, peníze, neví již kolik a jedny digitální hodinky. Nepamatuje si, že by odcizili láhve alkoholu, zlaté náušnice a tašku. Když byt asi za 9 minut po svázání poškozené opustili, na tuto se dívali a ona se ještě na zemi hýbala. Byt zamkl zvenku obžalovaný D. K. [redacted] a on (obžalovaný F. K. [redacted]) hodil klíče na elektrické hodiny. To proto, aby měli více času k tomu, aby mohli utéci, když si mysleli, že poškozená bydlí s manželem, který může každou chvíli se vrátit. Neměli v úmyslu vraždit tyto staré lidi, kdyby to chtěli udělat, tak by to udělali jiným způsobem, např. pomocí nože. To by však stejně nesnesl, když na to nemá povahu. Hodinky prodali náhodně osobě za 100,-Kčs

- 22 -

a TK za 1.200,-Kčs. Také si myslí, že prodali prstýnek v restauraci.

Jelikož měli stále málo peněz, tak se rozhodli, že budou dále krást a loupit. Proto jeli do [redacted] kde šli do bytu Františka B [redacted] Šlo o náhodu, že šli právě do tohoto bytu. Opět si před dveřmi nasadili na hlavu čepice, nepamatuje si, zda si navlékli rukavice a když jim po zazvonění nebo zaklepání poškozený otevřel, obžalovaný D. K [redacted] jej uchopil za ústa, zatlačil ho do bytu a zde se ho ptali, kde má peníze. Poškozený říkal, že peníze nemá a obžalovaný D. K [redacted] jej povalil na postel a sedl si na něj. On stál u dveří, uslyšel štěkot psa a ženský hlas, což řekl obžalovanému D. K [redacted], ten poškozeného pustil a oba z bytu utekli. Obžalovaný D. K [redacted] se také snažil dát poškozenému roubík do úst. V případě, že by nebyli vyrušeni, tak by byt prohlédali, poškozeného by pravděpodobně nesvázali, protože byl klidný a snažil se jim to rozmluvit. V bytě nic nevzali.

Protože měli dostatek peněz, počkali chvíli a až 30.3.1990, když se sešli, tak se domluvili, že půjdou opět loupit. Proto šli v [redacted] na [redacted] ul. do bytu E. K [redacted] V tomto případě neměli na hlavách čepice. Když zazvonili na byt poškozené, vyběhli o patro výš, když počítali s tím, že tato vyjde ven, což se také stalo. Poškozená vyšla na chodbu a před dům, čehož využili, vešli do bytu a v ložnici se schovali za postel. Za chvíli se poškozená vrátila, zavřela a zamkla dveře a šla do kuchyně. Asi za 2 minuty přišla do ložnice, vzala si tašku a šla s ní do kuchyně. Šlo o tašku, ve které později našli peněženku a v ní bankovky v různých hodnotách, v celkové výši 5.900,-Kčs. Oba pak šli do předsíně, kde se nacházel věšák a na něm byly čepice nebo šály, tyto si vzali a zakryli si jimi obličej. Zda z věšáku také vzali rukavice si již nepamatuje. Pak zaklepali na dveře, jako že je někdo na chodbě, čímž chtěli docílit, aby poškozená šla ke dveřím, což učinila a v předsíni ji obžalovaný D. K [redacted] chytil za ústa, držel ji a zatlačil do kuchyně. Zde vzal (obžalovaný F. K [redacted] nůž, který zde ležel a tímto poškozené vyhrožoval tak, že jí ho dal před oči a říkal jí, aby jim dala peníze nebo ji podřeže. Ona říkala, že peníze nemá. V kuchyni prohlédali kredenc, pak jí řekli, aby šla s nimi do ložnice, kde také hledali peníze. Vrátil se zpět do kuchyně a zde našel peněženku v tašce v níž byla částka 5.900,-Kčs. Není pravdou, že by se poškozené snažili svázat ruce, těmito jí kroutili, v pokoji, že ji srazili na kolena, tloukli jí hlavou o postel, do úst ji napěchovali textilní roubík a ovázali jej pruhem látky. V bytě dále odcizili dvojce hodinky a zlatý prsten. Pak poškozenou zamkli v koupelně bytu a z bytu odešli, přičemž si již nepamatuje, zda tento uzamkli či nikoliv. Částku 5.900,-Kčs si rozdělili mezi sebou napůl a hodinky a zlatý prsten prodali. Pokud bylo zjištěno, že z 30.3. na 31.3.1990 byli ubytováni ve Valašském Meziříčí v hotelu [redacted] tak s tím souhlasí.

- 23 -

Dne 4.4.1990 se rozhodli, že pojedou loupit do Přerova. To proto, aby na sebe v Ostravě již neupozorňovali. Město Přerov trochu znal, hlavně v okolí nádraží. Toho dne kolem 11.00 hod. vešli do vchodu domu v Přerově a zazvonili na byt, kde bydlela L. M. [redacted]. Také dal ucho na dveře, aby poslouchal zda je někdo doma. Měli s sebou tašku, ve které měli vzduchové pistole. Po zazvonění na byt poškozené se schovali za boční stěnu. Když poškozená otevřela dveře, šla k zábradlí a dívala se dolů. Toho využili a vnikli do bytu, kde se schovali za dveře. Poškozená se vrátila a šla do kuchyně. Šli za ní, obžalovaný D. K. [redacted] na ní skočil, zakrýval jí ústa a oba přitom spadli na zem. Na zemi se poškozená bránila, přičemž obžalovaný D. K. [redacted] na ni seděl tak, že jí svými nohama přidržoval ruce a v této době on (obžalovaný F. K. [redacted] poškozené dal jednu ránu pěstí do obličeje. To proto, že křičela. Po této ráně byla klidnější, čehož využili a začali ji svazovat ruce a nohy. Ruce jí svázali tak, že jí je dali za záda a použili přitom šátky nebo utěrky. Přes ústa jí dali také šátek, který jí v zadní části hlavy uvázali. Možná jí také svázali utěrkou, to si již však přesně nepamatuje. Někdo z nich potom poškozené dal do úst textilní rouбіk. Když obžalovanému byla předložena fotodokumentace týkající se případu vraždy L. M. [redacted] z které mimo jiné bylo zjištěno, že poškozená neměla svázané nohy, k tomu vypověděl, že takových případů měli více, od spáchání trestné činnosti uplynula delší doba a proto si na podrobnosti nepamatuje. Když tuto poškozenou takto "znehynbili", nechali ji ležet na zemi v kuchyni a začali prohledávat byt. Obžalovaný D. K. [redacted] páčil sekýrou skřín, po jejím vypáčení oba hledali peníze, našli papírovou krabici, ve které byly rodinné fotky a další dokumenty včetně peněz. Z počátku obžalovaný tvrdil, že se mohlo jednat o částku nejvíce 25.000,-Kčs, v další výpovědi uváděl, že se mohlo jednat o částku nižší, tak jak uváděl obžalovaný D. K. [redacted]. Na stole v kuchyni ležela peněženka, ve které byla částka 150,-Kčs a tuto také vzali. Dále vzali z bytu zlatý křížek a zlatý řetízek. Byly tam také snubní prsteny, které také vzali, ale neví kolik jich bylo. Odcizené věci dali do tašky. Pokud jde o mince, tyto neodcizili. V době, kdy ještě byli v bytě poškozené, je vylekala siréna z auta a proto z bytu utekli. Nevzpomíná si, že cestou vlakem z Přerova vyhazoval z okna nějakou minci. Trval na tom, že mince v bytě poškozené neodcizili. Zlatý přívěšek ve tvaru kříže prodal v Klenotnictví v [redacted] prsteny prodali v Klenotech v [redacted] a další prsteny také náhodným osobám. Neprodávali nějaké zlaté mince, kdyby je odcizili, tak by se přiznal. Z Přerova jeli vlakem do Valašského Meziříčí, kde se ubytovali v hotelu [redacted] a na druhý den četl v novinách, že v [redacted] byla zavražděna nějaká žena. Byli z toho zoufalí, nevěděli co mají dělat, jeli do Nového Jičína, kde pod schody v činžovním domě uschoval svoji pistoli. Ví o tom, že obžalovaný D. K. [redacted] svoji pistoli prodal. Z odcizených peněz si zakoupili bílé kalhoty a bílé sako za částku kolem 500,-Kčs, zbytek peněz utratili po hotelích, jezdili taxíkem a platili útraty ženám se kterými se seznámili. Při zadržení měl u sebe

- 24 -

částku 500,-Kčs, která pocházela z loupežného přepadení v [REDAKCE]

K dotazu soudu, proč vážali ženám ruce za zády uvedl, že proto, aby si nemohly vytáhnout roubík z úst.

Obžalovaný F. K. [REDAKCE] dále vypověděl, že dne 10.2.1990 ve večerních hodinách ve [REDAKCE] si přivedl do bytu J. I. [REDAKCE] E. Č. [REDAKCE] na které vykonal soulož. Tvrdil, že si myslel, že má [REDAKCE] roků. S E. Č. [REDAKCE] se seznámil ve Valašském Meziříčí u hotelu [REDAKCE] odkud spolu jeli vlakem do Studénky. Když se s E. Č. [REDAKCE] bavil, tak se jí neptal kolik má roků ani se jí neptal zda chodí do školy či zaměstnání. Na toto téma se nebavili.

Dále obžalovaný F. K. [REDAKCE] k dotazu soudu uvedl, že se na začátku s obžalovaným D. K. [REDAKCE] domluvili, že finanční prostředky budou získávat tím, že budou lidi okrádat o peníze. Nedomluvili se na tom, kolik lidí okradou a kdy toho nechají. Přestali vždy, když měli nakradeno dost peněz a když peníze utratili tak se opět sešli a šli do bytů krást lidem zejména peníze.

Soud také provedl důkaz konfrontací mezi obžalovaným F. K. [REDAKCE] a obžalovaným D. K. [REDAKCE] Při této konfrontaci oba trvali na svém.

Svědce R. I. [REDAKCE] vypověděla, že s obžalovaným F. K. [REDAKCE] žila v družovském poměru, ze kterého se narodil syn M. [REDAKCE] V současné době se necítí býti družkou obžalovaného a nepovažuje ho ani za osobu blízkou, rozhodla se vypovídat. Uvedla, že s obžalovaným žili špatně. To proto, že tento jí bil a někdy doma nebyl i tři dny. Viděla u něj bankovky po 500,- a 100,-Kčs, když jí dával peníze na obživu. V dřívější době hovořili spolu o tom, že si koupí družstevní byt. V měsíci dubnu r. 1990 jí obžalovaný dal částku 2.100,-Kčs jako zálohu a říkal, že mu peníze dala matka. Pokud jde o její fyzické napadení ze strany obžalovaného k tomu dále uvedla, že když mu vyčítala, proč nebyl třeba tři dny doma a že se nestará o dítě, tak se rozčílil a bil jí po krku nebo jí dal facku. Když to chtěla jít jednou oznámit na VB a odešla z domu, tak jí po cestě dohnal a udeřil ji do kořene nosu, až tam měla monokl. K lékaři však nešla, na VB to nehlásila. Žili spolu dva roky a takto ji zbil vícekrát. Když utekla k rodičům, tak pro ní přišel a pobil se s jejím tatou. Také jí říkal, že koupil staré auto, které viděla. Když byl vzat do vazby přišla paní, která mu auto prodala, vrátila částku 1.000,-Kčs a auto si vzala. Obžalovaný také prodal video, neví za jakou částku. Nikdy nebyla přítomna tomu, že by obžalovaný D. K. [REDAKCE] obžalovaného F. K. [REDAKCE] násilím nutil k trestné činnosti. Když obžalovaný F. K. [REDAKCE] utekl z Bohnic mluvila s ním, ptala se jej zda-li zavraždili ty lidi, on říkal, že to byl Dušan, který

- 25 -

tu paní praštil a on, že jen bral věci. Nevzpomíná si, zda-li hovořil o svazování lidí a dávání roubíku do úst. V rámci hlavního líčení byla svědkyni předložena vzduchová pistole, černá kožená taška a plátěný oblek. K tomu uvedla, že u obžalovaného tyto věci viděla. Dále vypověděla, že jeho matka jí jednou říkala, že když obžalovaný odchází z domova i s obžalovaným D. K. a měli sebou tu pistoli, tak obžalovaný D. K. tvrdil, že donesou domů 100.000,-Kčs. Na to matka obžalovaného F. K. odpověděla " to byste museli někoho zabít".

Svědék E. K. - otec obžalovaného D. K. vypověděl, že se synem neměl žádné výchovné problémy. O tom, že páchá trestnou činnost nevěděl. Je pravdou, že často ho navštěvoval obžalovaný F. K. který za nim chodil, jak do místa bydliště, tak i na pracoviště. Někdy se stalo, že syn třeba tři dny nespal doma. Žádnou pistoli u něj neviděl, ani větší množství peněz a domu také nenosil žádné zlaté šperky. Shodně vypověděla i svědkyně V. K.

Svědkyně H. B. uvedla, že pracuje jako vedoucí prodejny Klenoty v . Vzpomíná si na jméno obžalovaného F. K. (tohoto poznala i u hlavního líčení). To proto, že tento v prodejně nabízel k prodeji zlatý přívěšek ve tvaru kříže. Vyžádala si od něho občanský průkaz a tím zjistila jeho jméno. Svědkyni byla předložena fotografie zlatého přívěšku ve tvaru kříže a k tomu uvedla, že takový zlatý přívěšek od obžalovaného F. K. vykoupila za částku 1.200,-Kčs. Tento přívěšek potom vydala orgánům VB. Obžalovaného F. K. se neptala odkud přívěšek má. Obžalovaný F. K. nikdy u nich neprodával zlaté mince. Pokud jde o obžalovaného D. K. toho nikdy neviděla. Svědkyně M. M. vypověděla, že pracuje jako vedoucí prodejny Klenoty v . Dne 9.4.1990 byl nabídnut v jejich prodejně k odkoupení snubní prsten s iniciálami F.N. a datem . Tento jim nabízela nějaká žena, která měla obarvené vlasy na blond a měla asi 25 let. Když si svědkyně u hlavního líčení prohlédla obžalované uvedla, že si nepamatuje, že by tito v prodejně prodávali zlaté předměty. K tomu obžalování shodně uvedli, že svědkyně mluví pravdu, neboť poslali svou známou, aby prsten v prodejně prodala a tento vzali poškozené M. v bytě v . Svědkyně M. Ch. uvedla, že někdy kolem 30.3.1990 nebo 2.4.1990 byla v prodejně Klenoty v , kde si chtěla koupit prsten. V prodejně byl obžalovaný F. K. kterého zná a tento prodával zlatý prsten. Chtěla jej zakoupit, zkoušela si jej, nakonec ho však vrátila, když si uvědomila, že by mohl být kradený. K tomu obžalovaný F. K. uvedl, že svědkyně hovoří pravdu a již si nepamatuje, z kterého případu prsten pocházel. Svědkyně Z. M. vypověděla, že se s oběma obžalovanými seznámila v dne 10.4.1990. Tito ji pozvali do restaurace Slávia a zde jí ukazovali a nasazovali na prsty tři zlaté prstýnky. Také jí ukazovali zlatý křížek. Odkud tyto věci mají jí neříkali. Každý měl sebou černou tašku a měli oblečeny bílé obleky. Když byly svědkyni soudem předloženy dvě tašky včetně bílých obleků

- 26 -

k tomu uvedla, že se může jednat o tašky i obleky, které měli obžalovaní. Soud také svědkyni předložil fotografii na č.l. 635 sv. III, kde je vyfocen zlatý křížek a k tomu uvedla, že takový zlatý křížek jí ukazovali. K výpovědi svědkyně oba obžalovaní uvedli, že této v restauraci skutečně ukazovali prstýnky, které pocházely z krádeže a zlatý křížek, který vzali v bytě poškozené M. [redacted] v [redacted]

Svědék J. S. [redacted] vypověděl, že byl na cele s obžalovaným F. K. [redacted] který zpočátku se choval normálně a říkal, že má tři vraždy "babek" a další přepadačky. Hovořil pouze o sobě, nemluvil o další osobě a popisoval to tak, že jednu udusil, druhou praštil, že jim svazoval ruce, nohy, dával roušek do úst, dále že jim vázal šátek a pak v bytě hledal věci. Říkal, že se to stalo v [redacted] a v [redacted]. Také říkal, že bude hrát "blázna", aby se dostal do Bohnic. Svědek F. G. [redacted] uvedl, že byl na cele s obžalovaným D. K. [redacted]. Když obžalovaný F. K. [redacted] po útěku z Bohnic byl dodán zpět do věznice v Ostravě, tak slyšel, jak tento volá z okna na obžalovaného D. K. [redacted] aby tu společnou činnost vzal obžalovaný D. K. [redacted] na sebe, neboť nemá rodinu, s tím, že on (obžalovaný F. K. [redacted]) jí má. Takto na něj křičel vícekrát. Obžalovaný D. K. [redacted] mu odpovídal, že to nejde, že má staré rodiče, a že to vezmou spolu na půl. Při vycházce se obžalovaný D. K. [redacted] obžalovaného F. K. [redacted] ptal zda vzal nějaké mince v [redacted] a obžalovaný F. K. [redacted] říkal, že žádné mince nevezal. Shodně vypovídal i svědek B. H. [redacted]. Svědek G. B. [redacted] vypověděl, že byl s obžalovaným F. K. [redacted] na cele, že tento ze sebe dělal "blázna" a později se dověděl, že je ve vazbě pro zabití tří "babek".

Svědék J. Ž. [redacted] syn Š. Ž. [redacted] (tato dne 8.4.1990 zemřela) vypověděl, že dne 25.1.1990 přišel v ranních hodinách ke své matce na návštěvu a tato mu sdělila, že nemůže najít peníze a to částku 900,-Kčs. Říkala mu den předtím tj. 24.1.1990 v odpoledních hodinách u ní zazvonili dva mladíci s tím, že potřebují jít na WC a ona jim vyhověla. Po jejich odchodu z bytu zjistila, že v zeleném pouzdře, které měla ve skříní není částka 900,-Kčs. Byla přesvědčena, že peníze ji mohli ukrást jedině ti dva mladíci. Připojil se s nárokem na náhradu škody ve výši 900,-Kčs. Soud ve smyslu § 211 odst.2 písm.a) tr.ř. přečetl výpověď Š. Ž. [redacted] kterou učinila v přípravném řízení. Tato zde vypověděla, že dne 24.1.1990 kolem 16.00 hod. po zazvonění otevřela dveře bytu, kde stáli dva mladíci. Tito žádali, zda mohou jít na WC, což jim dovolila. Na WC šli postupně a vždy se s jedním bavila ve dveřích, zatímco druhý byl na WC. V bytě se zdrželi asi 15 minut. Neviděla, že by chodili po bytě. Téhož dne večer se dívala do koženého pouzdra zelené barvy, kde měla částku 900,-Kčs a zjistila, že peníze se zde nenacházejí. Peníze hledala celý večer, nenašla je a druhý den to sdělila synovi.

- 26 - a

Nezletilá svědkyně E. Č. [redacted] vypověděla, že obžalovaný F. K. [redacted] ji dne 10.2.1990 ve večerních hodinách pozval ve [redacted] do bytu, kde byly další osoby. Když byla s obžalovaným v ložnici sama, tento jí začal líbat, čemuž se nebránila. Potom ji svlékl do naha a tomu se také nebránila. On se pak také svlékl a oba leželi v posteli. Potom si na ni lehl, začal se na ni pohybovat a přitom ucítila velkou bolest. Když z bytu odešla, šla na vlak, ve vlaku šla na WC, kde zjistila, že má kalhotky od krve. Obžalovanému říkala, že mu [redacted] roků, když se jí ptal kolik má roků. Při výslechu této svědkyně, soud zjistil, že působí dětským dojmem a není fyzicky vyspělá. Svědkyně F. Č. [redacted] - matka nezletilé uvedla, že dne 10.2.1990 odešla dcera z domu a měla se vrátit večer. Nevrátila se a na druhý dne v ranních hodinách přijeli příslušníci VB s tím, že dcera je na OO VB v Hranicích a že si ji mají vyzvednout. Jel pro ni manžel a když s ní přijel, zjistila, že tato je divná, byla jakoby šokována a když se jí ptala, zda ji někdo ublížil, tak řekla, že ano. Nechtěla o ničem mluvit. Po gynekologickém vyšetření jí lékař sdělil, že s dcerou chtěl mít někdo pohlavní styk, bližší podrobnosti však neví. Svědek J. L. [redacted] uvedl, že někdy v měsíci únoru r. 1990 jej obžalovaný F. K. [redacted] požádal, aby mu půjčil klíče od bytu, že tam půjde s nějakou holčkou. Když pak do bytu přišel, tak obžalovaný měl na sobě pouze trenýrky, dívka měla na sobě župan a poznal, že leželi v posteli. K věku dívky vypočetl, že mohla mít [redacted] let. Když tato odcházela, tak se mu zdála mladší, myslel si, že ještě nemá 15 roků a proto se ptal zda má u sebe občanský průkaz, na což mu obžalovaný F. K. [redacted] řekl, že dívka má [redacted] let a že brzy bude mít [redacted] let. U hlavního líčení vypovídal tak, že věk té dívky pouze odhadoval. Svědek P. Š. [redacted] vypověděl, že jeho sousedem v domě je J. L. [redacted] V měsíci únoru r. 1990 ve večerních hodinách, zazvonil obžalovaný F. K. [redacted] na jeho byt, neboť si spletl vypínač osvětlení. Když otevřel dveře, tak obžalovaný tam stál s dívkou, která vypadala tak jako "děčko" a myslel si, že má [redacted] roků. Svědek J. G. [redacted] vypověděl, že asi v druhé polovině měsíce března r. 1990 mu obžalovaný F. K. [redacted] na ulici říkal, že má "průser", že byl v bytě s nějakou holčkou, se kterou se vyspal a tato ještě neměla 15 let. Žádal je, aby mu dosvědčil, že tu holku viděl, a že vypadala na 20 let, že mu za to zaplatí. Protože tuto holku neviděl, žádost obžalovaného odmítl. Z lékařských zpráv OÚNZ ve Vsetíně Nemocnice s poliklinikou Valašské Meziříčí soud zjistil, že dne 12.2.1990 a 9.3.1990 byla na gynekologickém oddělení vyšetřena E. Č. [redacted] nar. [redacted] s nálezem, že v oblasti hymenu jsou dvě drobné trhlinky, které by svědčily, že došlo k pokusu eventuálně k dokonanému pohlavnímu styku. Na těle a zevních rodidlech nebyly zjištěny známky poranění.

Svědkyně Š. T. [redacted] vypověděla, že je od r. 1976 zaměstnána jako pečovatelka u Městského ústavu sociální péče v Ostravě. Po dobu 14 let má na starosti dům s pečovatelskou péčí v [redacted] na [redacted] ulici. V domě je celkem 16 bytů. Každému z obyvatel v domě je poskytována jiná péče podle toho jakou vyžadují. Poš-

- 27 -

kozená A. K. [redacted] byla ubytována v přízemí a poškozená M. Č. [redacted] v prvním poschodí. Obě již byly staré a byly z těch osob, kterým poskytovali služby. V pondělí, ve středu a v pátek jim nakupovala podle jejich požadavků a obě každé úterý koupala. Co se v domě stalo dne 16.3.1990 neví, protože od 8.3.1990 byla v nemocenském stavu a zastupovala ji paní H. [redacted] která odešla z toho domu v 11.00 hod.

Svěděk K. K. [redacted] uvedl, dne 18.3.1990 přijel na návštěvu své matky A. K. [redacted] která bydlela asi 5 let v [redacted] na [redacted] ulici č. [redacted]. S vědomím matky, protože špatně slyší si zhotovil klíče od vchodových dveří, od bytu a klíče od vstupních dveří chodbičky před bytovými dveřmi. Tyto klíče vlastnil také jeho bratr A. K. [redacted]. Zjistil, že dveře jsou zamčeny a po otevření bytu našel matku ležet na posteli. Ležela nznak a v bytě byl velký nepořádek. Byl z toho v šoku. Všiml si, že matka v puše měla roubík a měla také vysunutou zubní protézu. V bytě se zdržel pouze chvíli a na chodbě nějakému muži oznámil co zjistil. Bylo mu řečeno, že jde o další případ. Později zjistil, že svazek klíčů, který vlastnila matka byl odložen na parapetní desce nad dveřmi. Pokud jde o náhradu požadoval částku 1.000,-Kčs, která byla matce pachateli odcizena a dále částku 2.100,-Kčs za odcizené dva zlaté prsteny. Náklady spojené s pohřbem nežádal.

Svědčyně B. T. [redacted] vypověděla, že její matka M. Č. [redacted] bydlela v domě s pečovatelskou službou v [redacted] na [redacted] ul. č. [redacted]. Matku navštěvovala dosti často. Naposledy dne 8.3.1990. Potom byla u ní matka v [redacted] ve dnech 10.3.-11.3.1990 a pak byla odvezena zpět domů. Dcera V. O. [redacted] matku navštívila dne 15.3.1990. O tom, že matka je mrtva se dověděla od příslušníků VB. Zjistila, že matce byla odcizena částka 1.720,-Kčs. Tato totiž zanechala písemný vzkaz, kde napsala, že v kredenci je částka 1.720,-Kčs. Od dcery V. O. [redacted] se dozvěděla, že matka měla ještě částku 20,-Kčs, která ji zbyla z nákupu. Šperky z drahých kovů matka neměla. Svědkyně se připojila s nárokem na náhradu škody částkou 1.720,-Kčs, když nežádala pohřební výlohy. Svědkyně V. O. [redacted] - vnučka poškozené M. Č. [redacted] uvedla, že u své babičky byla naposledy na návštěvě dne 15.3.1990. Tato ji ukazovala, že má naspořenou částku 1.700,-Kčs. Na nákupy ji dala částku 50,-Kčs, což nebylo z částky 1.700,-Kčs.

Svědčyně B. D. [redacted] uvedla, že rovněž bydlí v domě s pečovatelskou službou ve [redacted] na [redacted] ul. č. [redacted]. Dne 16.3.1990 kolem 17.00 hod. slyšela, že někdo otevřel dveře jejího bytu, ale tyto nešly otevřít, neboť byly zajištěny řetízkem. Hned na to se dveře zase zavřely. Šla ke dveřím, oddělala řetízek, dveře otevřela, aby se podívala kdo k ní chtěl jít. Viděla dva muže, kteří otevřeli dveře vedoucí z chodby na schodiště. Do obličeje jim neviděla, viděla je jen zezadu a to krátkou chvíli. Byli vysocí asi 165 cm, měli černé vlnité vlasy, na sobě měli

- 28 -

tmavé bundy, tmavé kalhoty. Měla dojem, že se jedná o Romy, kteří mohli mít do 30-ti let. Paní Č. [redacted] ani K. [redacted] nezná, nestýkaly se. Svědkyně M. M. [redacted] (také bydlí na [redacted] ul. č. [redacted]) vypověděla, že o smrti A. K. [redacted] a M. Č. [redacted] vi. V tu dobu co se to stalo, tak u ní někdo na byt zvonil, avšak ona nešla otevřít. Velmi pomalu chodí, má velký strach, že ji někdo ublíží, nemá sil se ubránit a proto ani nevychází z bytu. Svědek J. B. [redacted] vypověděl, že bydlí v domě pečovatelské služby v [redacted] a [redacted] ul. č. [redacted] a to ve druhém poschodí. Na chodbě se nacházejí ještě dveře od dalších dvou bytů a to M. M. [redacted] a B. D. [redacted]. Dne 16.3.1990 kolem 17.00 hod. očekával návštěvu a proto se díval z okna svého bytu před dům. Kolem 17.00 hod. viděl, jak před dům přijelo vozidlo a z něho vystoupili manželé K. [redacted]. Pak šel ke dveřím svého bytu a přes kukátko se díval, kdy manželé K. [redacted] výjdou do druhého poschodí a vejdou do chodbičky, která se nachází před jeho bytem, aby jim otevřel bytové dveře. Přes kukátko však v chodbě uviděl před dveřmi od bytu paní D. [redacted] dva muže, kteří měli něco přetažené přes obličej, avšak na velkou vzdálenost neviděl, co to je. Dále viděl jak ti-to muži zvoní na zvonek paní M. [redacted], protože nikdo neotvíral, tak se otočili a odešli ke schodišti. Sotva vešli na schodiště, tak viděl, jak si rukou stáhli z obličeje maskovací látku. Vzápětí přišli ke dveřím jeho bytu manželé K. [redacted], kteří se museli s těmi muži potkat. Tyto dva muže viděl velice krátce, ještě navíc přes dveřní kukátko, proto odhadl, že mohli mít kolem 20 let, byli střední postavy a nedovede říci co měli oblečeno. Sám má již [redacted] let, špatně slyší a proto neví o čem se tito muži na chodbě mezi sebou bavili.

Svědčynie Věra K. [redacted] uvedla, že dne 16.3.1990 jela se svým synem ing. M. K. [redacted] snachou a vnuky Martinou a Jaromírem navštívit na [redacted] ul. č. [redacted] pana Josefa B. [redacted]. Když přijeli před dům na [redacted] ul. č. [redacted] bylo nějak po 17.00 hod. Vozidlo zaparkovali a všichni šli do domu. Když vystupovala ve druhém patře na poslední schod, spatřila na chodbě před vchodem, kde bydlí J. B. [redacted] dva muže, snědší pleti, připadali jí jako Romové a jeden z nich měl před obličejem ruce s roztaženými prsty. Domnívá se, že to byl obžalovaný F. K. [redacted]. Když se v bytě s J. B. [redacted] bavili, zmínili se mu, o těchto mužích a on jim říkal, že se na ně díval kukátkem. Později byla na VB, kde jí byly ukazovány fotografie, na kterých muže nepoznala. K výpovědi této svědkyně oba obžalovaní shodně uvedli, že jde o paní, kterou dne 16.3.1990 potkali s mužem, ženou a dětmi na schodech, když z domu na [redacted] ul. č. [redacted] utíkali. Svědek J. K. [redacted] vypověděl, že dne 16.3.1990 společně se svými rodiči, sestrou a babičkou navštívili příbuzného muže, který bydlel v [redacted] na ul. [redacted]. K domu mohli přijet mezi 17.15 - 17.30 hod. Když otec zaparkoval osobní auto, tak všichni šli společně do uvedeného domu. Se svojí sestrou vyběhl do druhého poschodí a zde na chodbě stáli a čekali na rodiče. Když je rodiče pomalu docházeli, otevřely se dve-

ře po pravé straně domu a v těchto stál nějaký muž a za ním druhý. První muž si dával ruce přes oči a obličej, byl vysoký asi 170 cm, měl tmavé vlasy, měl tmavší pleť a mohl mít kolem 22-23 roků. Druhý muž byl vysoký asi 175 cm, plnoštíhlé postavy. Vlasy měl hnědé - světlejší. Tyto měl vyčesané nahoru, pěšinku si česal napravo a mohl mít asi 25 roků. Když tito dva muži vyšli z chodby ven, ten první si kryl rukama obličej a ten druhý se kryl za ním. První muž pak běžel po schodišti dolů k hlavnímu východu, v rukách neměl žádnou tašku ani jiné věci a ten druhý muž se rovněž rozběhl dolů a měl také prázdné ruce. V bytě u J. B. se o těchto dvou mužích zmínili a tento jim říkal, že je viděl a že měli na obličejích nějaké masky. Shodně vypovídali i svědci Vlasta K. Miloslav K.

Svědčyně M. N. vypověděla, že dne 16.3.1990 odešla od ní její dcera kolem 18.30 hod. Vzhledem k tomu, že čekala na sousedku paní J. která ji navštěvuje, tak již nezamkla a ani nedávala řetízek na dveře. Kolem 18.55 hod. někdo zazvonil, myslela si, že přišla paní J. šla otevřít a když dveře pootevřela, tak viděla, že za nimi stojí dva muži, kteří tlačili do dveří a jeden z nich jí dával ruku na ústa. Muž, který ji držel rukou za ústa, ji zatlačil do kuchyně, ke stolu, kde se mu snažila rukou strhnout s obličejem nějakou kuklu, která byla z plátna, byla čistě bílá a byly vidět pouze jeho oči. Muž najednou vytáhl kuchyňský nůž s černou rukojetí (takový nůž doma neměla) s tímto jí namířil na obličej a říkal jí, že má být ticho. Kuklu mu strhla a viděla na chvíli asi celý jeho obličej. Muž měl tmavou pleť a určitě to byl Rom. Dvakrát opakoval, že je mu to jedno jestli půjde do kriminálu. Druhý muž chodil po kuchyni a prohledával skřínky. Také upadla na zem a ten muž ji stále držel rukou na ústech. Pak se dostala do pokoje, seděla na gauči a muž ji opět ohrožoval nožem. Ptala se jej, co chtějí a na to jí jeden odpověděl, že peníze. Ukázala jim na tašku, ve které měla peněženku a v ní částku 110,-Kčs. Řekli jí, že je to málo. Ten druhý šel ke skříni, ze které vyhazoval věci a to i obálky, ve kterých měla peníze, proto zakřičela, že to nejsou její peníze a na to jí opět uchopili za ústa. Ve dvou obálkách měla v každé z nich částku ve výši 4.000,-Kčs, které měla našetřeny, neboť se měla vdávat její vnučka a ve výherní vkladní knížce měla vloženou bankovku v hodnotě 1.000,-Kčs. Obžalování jí odcizili celkem částku 9.000,-Kčs. Potom oba začali po bytě zmateně pobýhat, běželi ke dveřím a pak ke kuchyňskému oknu, z kterého vyskočili. Protože špatně slyší a v důsledku toho nosí naslouchací přístroj, tak neslyšela, že někdo zvonil. Ihned šla ke dveřím a zjistila, že je zamčeno. Klíček od dveří mívala viset vedle dveří na háčku. Tam však nebyl a našla jej v kuchyni, blízko okna na podlaze. Otevřela dveře a za nimi byla sousedka, se kterou byla předtím domluvena, že přijde. Protože v důsledku napadení byla poraněna, tak se nechala ošetřit na chirurgické ambulanci. Připojila se s nárokem na náhradu škody ve výši 9.000,-Kčs. Svědkyně M. J. vypověděla, že se stýká s M. N., jako sousedkou

- 30 -

neboť obě bydlí na stejném poschodí na [redacted] ul. v [redacted]. Navštěvují se několikrát denně. Dne 16.3.1990 kolem 19.00 hod. šla kolem domu a viděla v okně paní B. [redacted], která na ni něco volala. Neslyšela však co to bylo, protože špatně slyší. Proto jí řekla, že za ní přijde a ať ji otevře až na ni zaklepe. Když vyšla do prvního poschodí, šla k bytu paní B. [redacted] zaklepala na dveře a tato ji otevřela. Pak šla do svého bytu, kde si sundala kabát a boty a šla k poškozené M. N. [redacted]. Zazvonila, nikdo ji však neotvíral a proto klepala na dveře. Asi za 5-10 minut jí M. N. [redacted] otevřela, byla celá roztřesená, říkala, že ji přepadli dva kluci, že měli na obličejích bílou škrabošku nebo bílou kuklu, že jednomu kuklu strhla a viděla, že je to Rom. Dále jí říkala, že ji drželi pod krkem, ohrožovali ji nožem a že ji sebrali peníze, že je bez koruny. Snad hovořila o částce 8.000,-Kčs. V bytě viděla, že jsou rozházené všechny věci, které měla M. N. [redacted] ve skříních. Viděla také, že M. N. [redacted] má odřenou ruku a tato jí řekla, že jeden z pachatelů ji hodil na zem, přičemž spadla na ruku. Svědkyně H. B. [redacted] (bydlí ve stejném domě a na stejném podlaží jako M. N. [redacted]) vypověděla, že dne 16.3.1990 se zdržovala doma. Nějak po 18.00 hod. slyšela jak někdo zvoní na její byt. Šla do předsíně a ptala se kdo tam je. Mužský hlas, řekl "otvírejte" proto odpověděla, jako že je manžel doma. Toho použila proto, aby bylo zřejmé, že není doma sama. Pak se dívala z okna obývacího pokoje a uviděla paní J. [redacted] která navštěvovala M. N. [redacted]. Zavolala na ni z okna, aby se podívala zda nestojí někdo dole ve vestibulu. Paní J. [redacted] jí říkala, že nemá otevírat, že přijde k jejím dveřím a zaklepe. Když k ní přišla, tak jí říkala, že na chodbě nesvítí světlo a že dveře - lítačky byly sešlápnuty dole, kde je péro a byly zavřeny. Viděla jak paní J. [redacted] jde k paní M. [redacted] a nemohla se dozvonit. Pak viděla, že paní N. [redacted] odemká dveře a byla značně rozrušena. Obě na ni křičely, ať zavolá VB. Proto vytočila číslo 158. Ještě ten večer přišla k ní M. N. [redacted] a žádala po ní, aby zatelefonovala pro jejího syna, ukázala jí boule na rukách a říkala, že byla povalena na zem. Také jí říkala, že jí byly odcizeny peníze a domnívá se, že snad mluvila o částce 8.000,-Kčs. Později jí M. N. [redacted] říkala, že ji přepadli dva muži s nožem, že měli masky a vyskočili z okna, když paní J. [redacted] na ní zazvonila.

Svědčce E. B. [redacted] uvedla, že bydlí v [redacted] na ul. [redacted] č. [redacted] v přízemí domu. Dne 21.3.1990 kolem 11.30 hod. připravovala oběd a uslyšela, jak někdo zazvonil na zvonek. Proto šla ke dveřím a tyto odemkla. Do bytu vtrhli dva muži a uchopili ji v předsíni, čemž se bránila. Pak jí jeden z mužů uchopil zepředu pod krk a druhý jí uchopil za ruce. Snažila se škrábat a kopat. Byla také několikrát udeřena do levé poloviny prsou. Pak jí jeden z mužů podtrhl nohy a dále jí svázali nohy a ruce za zády. Povalili ji na podlahu a do úst jí pomocí hlavně pistole naspěchovali kus látky - roubík, který ještě převázali pruhem látky kolem hlavy a dalším pruhem jí zavázali oči. V důsledku

toho se začala dusit. Převrátili ji na záda a nechali ji ležet. Slyšela jak začínají otevírat skříně, jak se něco sype, obrací a chvíli před jejich odchodem ten jeden říkal druhému, pojď sem, podívej se. Nedovede odhadnout jak dlouho ležela. Když byl v bytě klid, snažila se pohybem noh zbavit pout, když se jí to podařilo, tak ještě nějakou dobu ležela a snažila se sundat látku z očí. To jí však nešlo. Posadila se, dostala se k posteli a pravým ramenem se snažila dostat k čelu postele. Chtěla křičet, to jí však nešlo, neboť měla v ústech roubík převázaný ještě dalším hadrem a punčochu. Podařilo se jí postavit a snažila se zorientovat, ve kterém místě bytu se nechází. Zjistila, že je v pokoji, přiblížila se ke dveřím, tyto se však uzavřely a proto se pravým ramenem snažila kliku stlačit. Dveře otevřela, dostala se do kuchyně a ke dveřím do předsíně, tyto byly rovněž zavřené a proto opět pravým ramenem stlačila kliku a dostala se do předsíně. Všechny tyto úkony prováděla "poslepu", když měla stále převázaný pruh látky kolem očí. Když došla k zadním dveřím, zkoušela je otevřít, to však nešlo, neboť byly zavřené. Snažila se i za pomoci kliky u dveří sundat hadr z očí, což se jí podařilo, když se hadr částečně uvolnil, takže trochu již viděla. Šla do pokoje k oknu, když věděla, že toto je pootevřené a opět se snažila sundat z obličeje hadr, což se jí po chvíli podařilo. Šla k oknu a volala o pomoc. Když kolem okna procházela nějaká paní, této řekla, že byla přepadena a žádala, aby zavolala bezpečnost. Po chvíli příslušník VB vlezl do jejího bytu oknem a rozvázal jí ruce, za pomoci nože a zároveň jí z hlavy sundal hadry a sama si vyndala roubík z úst. Zjistila, že z bytu ji pachatele odcizili jeden pár zlatých náušnic, digitální hodinky, zlatý dámský starší prsten, nákupní tašku, 6 půlitrových láhví alkoholu, různých značek, 5.750,-Kčs na hotovosti a 500,TK. Doma měla ještě 3.000 TK, tyto jí však nebyly odcizeny. Později našla v bytě rozsypané broky a tyto také byly venku na chodbě. Když svědkyni byla předložena pistole, na které byla zajištěna dne 6.3.1991 v [redacted] na [redacted] ul. č. [redacted] pod schody, k tomu uvedla, že touto jí napěchovali roubík do úst. Obžalovaní jí také doma roztrhali prostěradlo, které však k jejímu svázání nepoužili a museli si kusy prostěradla vzít sebou. Pokud jde o textilii, kterou byla svázána tak se jednalo o pruhy červenobílé látky, která se používá na zabezpečení míst při výkopech kanálu apod. V důsledku poranění, které utrpěla, byla ošetřena na chirurgické ambulanci a pak prodělala další vyšetření, včetně očního. Pokud jde o klíče od bytu, tak tyto našel příslušník VB položený na plynových hodinách. Žádala, aby jí obžalovaní uhradili způsobenou škodu. Oba obžalovaní k výpovědi svědkyně uvedli, že tato mluví pravdu, avšak že těch ran, které jí dal obžalovaný F. K. [redacted] bylo méně. Svědek F. A. [redacted] (bydlí také v [redacted] na [redacted] ul. č. [redacted] vypověděl, že dne 21.3.1990 byl u lékaře a sanitní vůz jej nějak po 11.00 hod. odvezl domů. Po příjezdu se díval z okna kuchyně, směrem do dvora na dům č. 7 a uviděl, že do tohoto domu vešli dva mladí muž, asi za 3 minuty z domu vyšli arychle odcházeli. Jeden z nich byl vyšší, měl světlejší vlasy, druhý byl

- 31a -

menší a měl vlasy tmavé. Šlo o muže ve stáří od 20-30 roků.

Svěděk F. B. [redacted] vypověděl, že dne 21.3.1990 kolem 15.00 hod. někdo zaklepal na dveře. Šel ke dveřím, tyto otevřel a v tom se na něj vrhli dva muži. Jeden byl romského původu a měl něco nataženo přes obličej a druhý měl na hlavě nataženo něco světlejšího a byl vyšší. Skočil po něm ten Rom, povalil ho na zem, nalehl na něj a vrazil mu ruku do pusy. Jak jej ten Rom dusil, tak ten druhý po něm křičel, kde má ty peníze po manželce. Když se mu podařilo vyndat ruku z úst, říkal jim, že peníze nemá, a volal o pomoc. Potom najednou ten vyšší vykřikl, pojd pryč, Rom jej pustil a oba začali z bytu utíkat. Ještě spatřil, jak si ten vyšší sundával punčochu z hlavy. Přitom poznal, že je to ten, co už u něj byl před měsícem. Tehdy se jej ptal, zda bydlí sám, na což mu odpověděl, že mu manželka zemřela. Také viděl, jak si ten Rom sundává punčochu z hlavy. Jak utíkali, tak mu ten vyšší hrozil a říkal "nikomu ani slovo". Ten Rom jej zranil na rtech. V další výpovědi uvedl, že na gauč její povalili oba dva a hruběji se k němu choval obžalovaný D. K. [redacted] který si na něj sedl a rval mu do pusy nějaký hadr či punčochu. Svědkyně A. G. [redacted] vypověděla, že je sousedkou poškozeného F. B. [redacted]. Koncem měsíce března r. 1990 odpoledne byla doma a její pes začal najednou hodně štěkat a skákat na dveře. Zároveň slyšela lomoz z horního bytu, kde bydlí poškozený F. B. [redacted]. Proto otevřela dveře na chodbu a volala nahoru "pane B. [redacted], co se děje, je vám něco". F. B. [redacted] se neozval, ale najednou viděla jak po schodišti běží proti ní dva mladí muži. Protože špatně vidí, nedovede je popsat. Když tito vyběhli ven, šla nahoru a na chodbě před bytem viděla F. B. [redacted] který měl celou pusou krvavou. Řekl jí, že ho přepadli dva chlapi a že ho dusili. Shodně vypovídala i svědkyně L. P. [redacted]

Svědčyně E. K. [redacted] vypověděla, že dne 30.3.1990 po 09.00 hod. někdo zazvonil na její byt. Šla otevřít, avšak před dveřmi nikdo nestál. Proto vyšla až před dům na chodník, tam také nikdo nebyl a z toho důvodu se vrátila zpět do bytu. Zavřela dveře a šla do kuchyně. Nikoho v bytě neviděla. Měla však takový pocit, jako když se někdo v bytě nachází. Vešla do předsíně a uviděla dvě osoby, které měly něco natažené přes obličej a na hlavách měly také její čepice. Vyšší z mužů ji chytil zezadu pod krkem a šeptal, "peníze, peníze". Pak ji dostrkali do kuchyně, kde jí nacpali do pusy nějaký hadr. Oči jí zavázali šátkem a pak ji dostali do pokoje, kde ji srazili na kolena. Snažili se jí svázat ruce, popř. jí jimi kroutili. Menší z mužů stál před ní, držel v ruce její nůž a tímto ji naznačoval pohyb pod jeho krkem. Jeden z mužů jí bouchal hlavou do gauče o matrace. Stále chtěli peníze. Přes roubík jí neuvázali žádný pruh látky, pouze jí zavázali oči. Vyšší z mužů vzal její peněženku, otevřel ji, začal z ní vytahovat peníze a tyto si dával do kapsy. Pak ji strčili do koupelny, kde ji uzamkli. Když potom z bytu odešli, vynda-

- 32 -

la si roubík z úst a začala křičet o pomoc. Do bytu se dostali příslušníci VB, kteří koupelnu odemkli klíčem, který byl v před-síni na zemi. Zjistila, že obžalovaní jí odcizili dámské hodinky zn. Prim, zlaté hodinky zn. Poběda a zlatý prsten. V přípravném řízení také vypověděla, že jí obžalovaní také odcizili úspory a to celkem částku 5.900,-Kčs. U hlavního líčení však uvedla, že jí obžalovaní odcizili na hotovosti částku nejméně 6.700,-Kčs. Následkem jednání obžalovaných utrpěla poranění zejména zhmoždě-ní pravé paže, což si vyžádalo léčení. Připojila se s nárokem na náhradu škody za věci, které jí obžalovaní odcizili. Svědky-ně V. K. [redacted] uvedla, že dne 30.3.1990 se vrátila domů kolem 11.30 hod. Její sousedkou je E. K. [redacted]. Na chodbě bylo hodně lidí včetně příslušníků VB. Protože má doma telefon, tak odtud vše příslušníci VB zajišťovali. Poškozená E. K. [redacted] jí říka-la, že ji přepadli dva mladíci, kteří měla na hlavách čepice, že dostala něco na pusu a že s ní hodili na postel. Byla velmi rozrušená, říkala, že po ní chtěli peníze, které se jí skutečně ztratily a také hovořila o hodinkách a prstýnku. Dále jí říkala, že ji zamkli v koupelně a stěžovala si, že jí bolí rameno.

Svědčyně M. V. [redacted] vypověděla, že svoji matku L. M. [redacted] naposledy viděla dne 22.3.1990. Dne 5.4.1990 se dozvěděla, že matku někdo zabil. O samotné události jí není nic známo a mů-že se vyjádřit pouze k odcizeným věcem. Její matka měla dřevě-nou krabičku, ve které měla nejméně částku 27.000 - 30.000,-Kčs. V modlitebních knížkách měla nejméně 1.000,-Kčs. V dřevěné kra-bičce měla také zlaté předměty a to zlatý přívěšek ve tvaru kří-že (tento jí byl vrácen), zlatý řetízek, dva zlaté dámské prste-ny, pár snubních prstenů, nejméně 4 svatováclavské dukáty a 10 rakouských zlatých desetikorun. Tyto zlaté mince měla po pra-strýci, J. N. [redacted]. Na jednom snubním prstenu byly vyraženy iniciály F. N. [redacted] (bratra matky) a to F.N. [redacted] (da-tum znamená den jeho svatby). F. N. [redacted] již zemřel. Tyto věci včetně peněžní částky jí matka ukazovala asi rok před 4.4.1990, když byla u ní na návštěvě v Přerově. Tehdy jí říkala, že již má přes [redacted] roků a že jí tyto věci ukazuje proto, neboť kdyby se s ní něco stalo, tak budou její. Dále jí ukazovala vkladní kníž-ku, na které byla částka 20.000,-Kčs s tím, že to bude L. M. [redacted] - jejího syna. Vkladní knížky v bytě zůstaly a vklady nebyly vyb-rány. Žádala náhradu škody po obžalovaných za shora uvedené odci-zené peníze a zlaté předměty, mimo zlatého křížku, který jí byl vrácen. Požadovala také, aby obžalovaní zaplatili i náklady spo-jené s pohřbem matky, avšak protože neměla a soudu nepředložila potřebné doklady, uvedla, že tuto škodu bude po obžalovaných vy-máhat v občanskoprávním řízení. To, že matka měla zlaté mince, viděla také její dcera M. P. [redacted]. K výpovědi obžalovaných o tom, že v dřevěné krabičce byla menší finanční částka, uvedla, že sice peníze nepočítala, ale matka jí tehdy řekla, jak vysoká částka v krabičce je. Tyto peníze mohla také vidět její dcera M. P. [redacted]. Zda-li je viděl její bratr L. M. [redacted] to neví. K tomu obžalovaný D. K. [redacted] uvedl, že peníze byly v papírové kra-

- 33 -

bici a byla tam částka 10.000,-Kčs v bankovkách po 500,-Kčs. Neodcizili zlaté mince a když jeli vlakem z Přerova, tak obžalovaný F. K. [redacted] vytáhl z kapsy kalhot dvoukoruny, pětikoruny, avšak 50-ti haléře ani 20-ti haléře neviděl. Obžalovaný F. K. [redacted] k tomu vypověděl, že si přesně nepamatuje jakou částku v bytě odcizili, peníze bral z papírové krabice obžalovaný D. K. [redacted]. Pokud jde o mince tyto v bytě poškozené nevzali a kdyby je skutečně vzali tak by se k tomu přiznal, když se přiznal k dalším věcem. Svědek L. M. [redacted] vypovídal shodně jako svědkyně M. V. [redacted]. Dále uvedl, že naposledy viděl svoji matku L. M. [redacted] dne 4.4.1990. V té době byl v nemocenském stavu a po cestě od lékaře se stavil v dopoledních hodinách u své matky, která mu říkala, že čeká opraváře televize. Dne 5.4.1990 se dozvěděl, že matku někdo zabil. Nezajímal se o to, kolik měla matka peněz na hotovosti, popř. jaké měla šperky. Také mu není známo, zda měla zlaté mince. Když dne 5.4.1990 přijel se zetěm do bytu matky, tak již tam byli příslušníci VB. Pak jel zeť pro sestru M. V. [redacted] do [redacted]. Nezjišťoval co všechno se z bytu matky ztratilo. Toto prováděla všechno jeho sestra M. V. [redacted]. Pokud v přípravném řízení vypověděl, že mu matka dala klíče od bytu, který má stále u sebe, tak tomu nebylo. Tento rozpor vysvětlil tím, že se špatně slovně vyjadřuje (což senát skutečně při výslechu svědka u hlavního líčení zjistil). Při protokolaci mu vyšetřovatel špatně rozuměl. Pravdou je to, že mu matka dala klíče pouze tehdy, když jí šel do sklepa pro uhlí. S nárokem na náhradu škody proti obžalovaným se nepřipojil. Svědkyně M. F. [redacted] (vnučka zemřelé L. M. [redacted]) vypověděla, že do bytu babičky šla 5.4.1990 kolem 13.30 hod. Na zazvonění jí nikdo neotvíral, proto chtěla p. omocí klíčů, které měla, byt otevřít, avšak zjistila, že dveře nejsou zamčeny a byly pouze přibouchnuty. Zvenčí bytu je koule nikoliv klika, proto se nikdo nemohl do bytu dostat, aniž by tam vnikl násilím. Za dveřmi byl lístek z něhož zjistila, že se dostavil opravář televizorů, který však v bytě nebyl, neboť účtoval pouze částku za to, že přišel a nikdo nebyl doma. Po vejítí do bytu našla babičku ležet nohama směrem k prahu od kuchyně a hlavou směrem do obývacího pokoje. Ruce měla podél těla spíše pod sebou a v ústech měla nacpané hadry, jakoby roubík. Obličej měla od krve, která byla tmavá a vypadalo to, jakoby měla na obličejí podlitiny. Již do bytu dále nešla, vyběhla ven a z prodejny volala na VB. Babička měla dřevěnou krabici, ve které měla vkladní knížky, peníze na hotovosti, dva snubní prsteny, dva prsteny normální, zlatý křížek, zlomkové zlato a zlatý řetízek. Dále nejméně 4 svatováclavské dukáty. Tyto věci viděla naposledy v létě r. 1989, když jí babička žádala, aby jí krabici podala s tím, že si do ní uloží peníze, které ušetřila z důchodu. Současně jí říkala, že peníze přepočítají a pokud si pamatuje, tak při počítání napočítaly nejméně 34.000,-Kčs. Zda nějakou částku peněz babička do doby než zemřela, utratila, to neví. Pokud jde o další mince - rakousko-uherské tyto neviděla. Od svého otce však věděla, že babička tyto mince v počtu asi 10 ks má. Odkud mince měla to neví. Od matky M. V. [redacted] se dověděla, že peníze na hotovosti včetně zlatých šperků byly od-

- 34 -

cizeny a že v bytě zůstaly pouze vkladní knížky. Dřevěná krabička jim byla vrácena a tuto jí dala matka. K tomu svědkyně M. V. [redacted] uvedla, že skutečně dala své dceři M. P. [redacted] dřevěnou krabičku. To však nebyla ta, ve které měla poskozena L. M. [redacted] peníze a šperky.

Svědci K. H. [redacted] J. Č. [redacted] JUDr. J. P. [redacted] J. P. [redacted] a P. F. [redacted] - příslušníci VB vypovídali jakým způsobem byli obžalovaní vypátráni jako pachatelé této trestné činnosti, jakým způsobem a kde byli zadrženi. Dále uváděli kde, za jakých okolností a jakým způsobem byli oba obžalovaní vytěžováni. Z jejich výpovědí zejména soud zjistil, že v rámci vytěžování nebyl na obžalované čině žádný fyzický ani psychický nátlak.

Z popisu paragonu, který je založen na č.1. 1042 sv. VII bylo zjištěno, že na paragonu č. 019562/15, který se týká výkupu drahých kovů je uveden zlatý snubní prsten, ryzosti 570, hrubé váhy 3,60 g, přepočít 3,51 g, za který bylo celkem vyplaceno 877,50 Kčs. Dále je zde uvedena značka F.N. [redacted] (viz výpověď svědkyně M. V. [redacted], skutek 5. rozsudku).

Obžalovaní jsou dále usvědčováni z trestné činnosti znaleckým posudkem znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a z výpovědi znalce MUDr. I. Dvořáčka. Znalec MUDr. I. Dvořáček byl při ohledání místa činu a tedy viděl jak zemřelou K. [redacted] tak zemřelou Č. [redacted] v bytech jak byly nalezeny. Při pitvě zemřelé A. K. [redacted] bylo zjištěno, že jde o ženu [redacted] letou, tělesné výšky 156 cm, která se pohybovala pouze za pomoci hole a měla silně oslabený sluch. Její tělo bylo v počínající fázi hnilobného rozkladu. Horní i dolní končetiny byly zjevně svázané vzadu za tělem pruhou tkaniny, vždy nejméně na dva uzly. V dutině ústní byl hluboko zasunut roubík velikosti 7x5x4 cm. a tento byl v otevřených ústech fixován třemi pruhou tkaniny, která byla opět vzadu zauzlována. Na horním rtu zemřelé bylo povrchní sedření kůže a drobné krevní podlitiny. Utrpená poranění měla jednozánětlivý charakter to znamená, že vznikla za života poškozené. Bezprostřední příčinou její smrti bylo udušení uzávěrem horních cest dýchacích při částečném prosáknutí roubíku slinami. Šlo o smrt násilnou, přičemž na těle zemřelé nebyly zajištěny žádné známky po sebeobraně. V její krvi bylo plynovou chromatografií zjištěno 1,03 promile alkoholu a při opakovaném vyšetření dne 6.4.1990 byla zjištěna ve stejném vzorku hladina alkoholu v krvi 1,68 promile na základě čehož znalci usoudili, že určité množství alkoholu poškozená před smrtí požíla. Následným kvašením došlo velmi pravděpodobně ke zkreslení hladiny alkoholu v krvi v odebraném vzorku. Mechanismus úrazového děje, tak jak jej oba obžalovaní z určitými nepřesnostmi předvedli během rekonstrukce, není v zásadním rozporu se závěry znaleckého posudku. Po prvním útoku, při kterém povelili poškozenou na zem, došlo k uzavření úst, pravděpodobně rukou pachatele či pachatelů s následným zasunutím roubíku a svázáním končetin oběti vzadu za tělem se současnou fixací roubíku v široce rozvřených ústech. Tento způsob znehybnění u

- 35 -

velmi staré osoby, jí prakticky znemožňoval vzhledem k věkovému, fyzickému i vjemovému hendikepu možnost vymanit se z tohoto za-uzlování, nehledě na to, že byla zastlána v posteli. Pokud jde o její poranění v obličeji, tak toto mohlo být způsobeno největší pravděpodobností při zasunutí roubíku do úst, přičemž skelet noseu nebyl poraněn. Roubík byl zasunut hluboko v dutině ústní. Smrt poškozené A. K. [redacted] nastala řádově za desítky minut, přesněji to určit nelze, avšak šlo o pomalé dušení a smrt velmi krutou.

V případě zemřelé M. Č. [redacted] bylo zjištěno, že jde o mrtvolu [redacted] leté ženy, tělesné výšky 146 cm. Tato poškozená měla značně oslabený zrak i sluch v důsledku čehož nosila dioptrické brýle a sluchadla. Její tělo bylo přivezeno k pitvě v počínajícím stupni hnilobného rozkladu, přičemž horní i dolní končetiny byly pevně vzadu svázané, roztrženou tkaninou na několik úzlů. V dutině ústní byl zasunut roubík, velikostí 8x6x5 cm, který byl prosáknut slinami a krví a pod ním byla o měkké patro dutiny ústní zaklíněna část umělého chrupu zemřelé. Roubík byl fixován v široce rozevřených ústech tkaninou, která byla opět vzadu zavázána uzly. Na sliznici zemřelé byla drobná trhlinka a kolem krku byl pruh tkaniny, který byl vzadu uvázan uzly. Tento neměl charakter škrtidla, avšak vytvořil na kůži hlubší otlak s drobnými trhlinami kůže či okrajů. Popsaná poranění mají vitální charakter, tzn. že vznikla za života zemřelé M. Č. [redacted]. Bezprostřední příčinou její smrti bylo udušení uzávěrem horních cest dýchacích a smrt je v příčinné souvislosti s napadením druhou osobou či osobami. Na jejím těle nebyly nalezeny žádné známky sebeobrany. V krvi nebyla zjištěna přítomnost alkoholu a toxikologickým vyšetřením bylo v biologickém materiálu prokázáno, jen stopové množství phenobarbitálu. Smrt zemřelé nastala udušením řádově za desítky minut. Mechanismus urazového děje, tak jak jej během rekonstrukce znázornili oba obžalovaní s určitými rozdíly není v zásadním rozporu ze závěry znalců. Tito předpokládají, že v první fázi útoku došlo k pevnému úchopu úst poškozené rukou některého z útočníků, povalením poškozené na zem, jejímu pevnému svázání s následným vsunutím roubíku hluboko do úst, při současném zaklínění umělého chrupu o měkké patro poškozené a fixací roubíku pruhem tkaniny v široce rozevřených ústech. Vzhledem k celkové fyzické konstituci poškozené, k jejímu vjemovému i fyzickému hendikepu a s přihlédnutím k jejímu věku, pak takovýto útok lze považovat za obzvláště brutální. K dotazu soudu znalec dále uvedl, že roubík byl v dutině ústní fixován pruhem tkaniny velmi pevně. Poškozená nebyla schopna zavřít ani ústa pro velikost roubíku a pruh zaklíněný hluboko v dutině ústní. Z fotodokumentace jsou také zřejmé povrchní natržení kůže v důsledku pevného stažení horních končetin tkaninou. Možnost přežití u poškozené M. Č. [redacted] byla spíše hypotetická a to pouze v případě, že by došlo bezprostředně po útoku k uvolnění končetin, vynětí roubíku z úst a zvláště pak zaklíněné zubní protézy.

- 36 -

Soudní pitvou zemřelé M. Č. [redacted] a A. K. [redacted] nebyla zjištěna žádná přirozená porucha, zdraví či onemocnění přirozené povahy, které by se bezprostředně podílelo na nastalé smrti. I při poskytnutí včasné lékařské pomoci velmi staří lidé, kteří utrpí podobný šok, zmirají na zánět plic, selhání srdeční apod. Roubíky byly v obou případech zasunuty hluboko v dutině ústní. V tomto případě není rozhodné dýchání nosem, neboť roubík tlačí na příklopku hrtanovou, dochází k dávení a dušení. Není důležité z jaké tkaniny roubík je, ale je důležité zda je v daném okamžiku neprodyšný, což je klíčovou podmínkou pro dušení. K udušení může dojít i tkaninou namočenou ve vodě a volně položenou na obličej. Nelze vyloučit tu skutečnost, že obžalovaní se po "znehynění" poškozených v bytě zdržovali asi 7 minut, a že když odcházeli, tak obě poškozené projevovaly známky života tím, že vydávaly nějaké zvuky nebo se hýbaly.

Poškozená M. N. [redacted] utrpěla dne 16.3.1990 pohmoždění měkkých tkání v oblasti úst, obou ušních boltců, šíje, levého prsu a hrudníku vlevo a mnohočetná zhmoždění obou horních končetin zvláště levého předloktí s omezením hybnosti v zápěstním kloubu. Mechanismus úrazového děje, tak jak jej popsali obžalovaní i poškozená není v rozporu s objektivním zjištěním. Tato poranění lze charakterizovat jako lehká, tzn., že doba léčení nepřekročila jeden týden. Je však nutno zdůraznit, že při ohrožování poškozené nožem v oblasti obličeje, mohlo při vedení útoku proti této části těla způsobit podstatně závažnější poranění, která by mohla vést i ke smrti poškozené. Řezná poranění však nebyla lékařsky zjištěna.

Poškozená E. B. [redacted] utrpěla při napadení dne 21.3.1990 drobná krvácení do podkoží kolem úst, ušních boltců, na zadní straně krku, krevní podlitinu v oblasti levého prsu a dále mnohočetné krevní výronky na rukách a loktech oboustranně. Mechanismus úrazového děje tak jak jej popsali obžalovaní i poškozená plně odpovídá popsaným poraněním. Tato poranění lze charakterizovat jako středně těžká, zvláště pak pohmoždění hrudníku, jehož doba léčení se mohla pohybovat přibližně kolem tří týdnů. Dva závažné okamžiky při napadení této poškozené mohly více či méně ohrozit její život a to kdy jeden z obžalovaných dle její výpovědi seděl jí na hrudníku, přičemž mohlo dojít nejen ke zlomeninám žeber a zvláště pak pohmoždění plic a druhým okamžikem bylo, kdy došlo k zasunutí roubíku a přetočení oběti na břicho, kdy by mohlo dojít k uzavěru horních cest dýchacích a úmrtí poškozené. V důsledku nepřítomnosti znalce na místě nálezů poškozené a ke způsobu provedení jejímu "znehynění", celkové fyzické konstituci byt [redacted] eté ženy a neznalosti velikosti roubíku nemohl se znalec bližěji vyjádřit k tomu, proč se poškozené podařilo vymanit dolní končetiny ze svázání. Lze pouze předpokládat, že poškozená je osobou vitální, fyzicky dobře zdatnou a že fixace dolních končetin nebyla natolik pevná, jako v předcházejících případech.

- 37 -

Poškozený F. B. [redacted] utrpěl při napadení zhmoždění horního i dolního rtu úst, s drobnou oděrkou na sliznici horního a dolního rtu. Jeho povalením na zem s následným vsunutím části roubíku do úst a nalehnutím na jeho tělo je v souladu se zjištěnými poraněními. Šlo o poranění lehké, které si nevyžádalo lékařské ošetření a doba léčení nepřekročila sedm dní.

Poškozená E. K. [redacted] utrpěla při napadení dne 30.3.1990 zhmoždění pravé paže s pohmatovou bolestivostí, avšak bez omezení hybnosti v rameni a loketních kloubů. Pevný úchop horních končetin vzadu při současném zasunutí roubíku do úst a ohrožování poškozené nožem je v souladu se zjištěnými poraněními. Doba léčení poranění pravé paže nepřekročila dva týdny z čehož lze charakterizovat utrpěná poranění jako středně těžká. Pokud poškozená tvrdí, že jí obžalovaní tloukli hlavou o postel, tak v případě, že šlo o měkkou podložku nemuselo dojít ke vzniku žádných poranění.

Ze znaleckého posudku znalců z odvětví soudního lékařství, v oboru zdravotnictví a výsledkem znalce MUDr. Jana Sýkory soud zjistil, že poškozená L. M. [redacted] byla nalezena zavražděna ve svém bytě dne 5.4.1990. Znalec MUDr. Jan Sýkora byl při ohledání zemřelé společně s příslušníky VB a zjistil, že tato ležela na zádech, v ústech měla roubík, který byl ještě převázán ručníkem, ruce měla svázané za zády, nohy však svázané neměla. Pitva zemřelé byla provedena 6.4.1990 v nemocnici v Olomouci. Při této znalci zjistili, že zemřelá měla zlomeniny kůstek nosních, dále povrchní oděrky na kůži nosu, levé líce a horního rtu, krevní podlitiny na nose, obou víčkách pravého oka, pravé tváře a pravého obočí, krvácení do spojivky pravého oka, známky krvácení z nosu, krevní podlitiny na pravé paži a předloktí a na levém kolenu. Otisk škrtidla probíhal dolní části obličeje a po boční a zadní straně krku, což je patrné z fotodokumentace. V důsledku zasunutého roubíku do úst došlo k natlačení zbudní protézy na dolní čelist směrem dovnitř pod jazyk, takže kořen jazyka byl zvednut a zatlačen směrem dozadu. Znalci dále zjistili překrvení kůže obličeje, prokrvácení měkkých pokrývek lebních; rozedmu plic, našli krev v srdci a cévách, která byla tekutá, dále krevní výronky pod poplícnicí obou plic, otok mozku a překrvení orgánu, což jsou následky dušení v důsledku roubíku, který měla poškozená v ústech. Dále se na dušení podílelo i vdechnutí krve při zlomeninách kůstek nosních, tedy krvácení z nosu. Došlo k vdechnutí krve do dýchacích cest. Bezprostřední příčinou její smrti bylo udušení vdechnutou krví při krvácení z nosu a znemožnění přístupu vzduchu uzavřením dýchacích cest kořenem jazyka, dále tlakem roubíku a ručníku, který byl přes roubík převázán. Pro udušení považují znalci za nejvýznamnější uzavření vstupu do dýchacích cest kořenem jazyka, který byl zvednut a posunut směrem dozadu tlakem roubíku a uvolněné protézy dolní čelisti. Na tomto se dále podílelo dušení vdechnutou krví z poranění nosu. Je možno připustit, že na ztížení přístupu vzduchu se mohlo podílet i zvlhčení roubí-

- 38 -

ku slinami a snížením jeho propustnosti pro vzduch. Míru jednotlivých druhů uvedených dušení nelze jednoznačně rozhodnout, ikdyž je nejpravděpodobnější, že nejvýrazněji se na tom podílelo uzavření vchodu do hrtanu tlakem kořene jazyka. Poškozená byla v bezvědomí podstatně dříve než došlo k její smrti. Nelze tak přesně určit kdy došlo k bezvědomí poškozené, když zde hraje roli řada faktorů, např. otázka, zda-li došlo k absolutnímu uzavření dýchacích cest posunutím kořene jazyka. Řádově však lze hovořit o několika minutách. Vzhledem k tomu, že v perifériích dýchacích cest nebylo nalezeno větší množství krve, je důvodné předpokládat, že došlo k téměř k úplnému uzavření dýchacích cest kořenem jazyka. S ohledem na rozmístění jednotlivých poranění je rovněž důvodné předpokládat, že nebyly způsobeny pouze jediným úderem pěstí do obličeje, jak tvrdí obžalovaný F. K. [redacted], ale měly by vzniknout nejméně dvěma údery. Pokud poškozená upadla při šarvátce na zem obličejem dolů, tak nějaká poranění na obličeji mohlo i takto vzniknout. Dojde-li u člověka bez ohledu na jeho věk k uzavření dýchacích cest, tedy k přístupu vzduchu do plic dochází vždy k udušení. U poškozené nebylo zjištěno žádné onemocnění přirozené povahy takového druhu a charakteru, že by se mohlo na nastále smrti dušením spolupodílet. Ke zlomenině nosních kůstek mohlo dojít pádem poškozené obličejem na zem navíc pokud na ni ještě nalehla další osoba.

K tomu oba obžalovaní shodně vypověděli, že obětem dávali resp. uvázali kolem úst nejprve textilní látku a protože tato byla volná tuto nadvzvedli a do úst jim zasunuli roubík, přičemž každý dělal něco.

Ze znaleckého posudku znalců PhDr. I. Mrázka (znalce v oboru školství a kultura, odvětví psychologie dětí a dospělých), MUDr. J. Nejezchleba (znalce v oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie) a z výslechu znalce MUDr. J. Nejezchleba soud zjistil, že výpověď poškozené nezl. E. [redacted] C. [redacted] lze z hlediska psychiatricko-psychologického považovat za věrohodnou. Zapamatování konkrétních vjemů není výrazněji postiženo a je proto schopna reprodukovat prožité události. Nebyl zjištěn zvýšený sklon ke lhaní a vymýšlení si.

Dále soud provedl důkaz znaleckým posudkem a výslechem znalce v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady (numismatika) PhDr. Erika Ševčíkova. Tento stanovil hodnotu svatováclavského jednoduchátu na částku 2.200,-Kčs a hodnotu zlaté rakousko-uherské desetikoruny na částku 1.700,-Kčs. Pokud byl znalec seznámen s výpovědi obžalovaného D. K. [redacted], který uvedl, že obžalovaný F. K. [redacted] při cestě vlakem z Přerova do Hranic vyhodil z okna vlaku minci podobnou desetiháléri, k tomu uvedl, že se mohlo jednat o svatováclavský jednoduchát.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru ekonomika, drahé kovy

- 39 -

a kameny, odvětví ceny a odhady movitostí, starožitností a uměleckých předmětů Štefana Kocifaje soud zjistil, že hodnota dvou zlatých prstenů, které obžalovaní odcizili zemřelé A. K. činila částku 2.100,-Kčs. V případě poškozené E. B. ohodnotil znalec dámský prsten hladkého tvaru, částkou 850,-Kčs, pár zlatých náušnic částkou 800,-Kčs, digitální hodinky částkou 550,-Kčs, nákupní tašku částkou 80,-Kčs a 6 ks půllitrových láhví alkoholu celkovou částkou 300,-Kčs (jedna láhev à 50,-Kčs). V případě poškozené E. K. ohodnotil znalec dámské hodinky zn. Prim částkou 200,-Kčs, zlaté hodinky zn. Pobeda částkou 1.600,-Kčs a jeden zlatý prsten částkou 1.000,-Kčs. V případě poškozené L. M. ohodnotil znalec zlatý přívěšek ve tvaru kříže částkou 2.500,-Kčs, zlatý řetízek částkou 1.800,-Kčs, dva zlaté dámské prsteny částkou 2.000,-Kčs, pár snubních prstenů částkou 1.700,-Kčs a dřevěnou šperkovnici částkou 85,-Kčs.

Z trestné činnosti jsou oba obžalovaní dále usvědčováni protokoly o ohledání místa spáchání trestné činnosti, včetně fotodokumentace, listy o prohlídce zemřelých A. K., M. Č., L. M., dále pitvevními protokoly včetně fotodokumentace, kriminalistickými odbornými posudky KS SNB Ostrava, záznamy o přijatém oznámení, lékařskými zprávami, seznamy zajištěných stop včetně fotodokumentace, protokoly o poznávacím řízení, protokoly o rekonstrukci včetně fotodokumentace, protokoly o vydání věcí, protokolem o ohledání místa domu č. na ul. v úředním záznamem ze dne 6.3.1991. Z těchto důkazů zejména soud zjistil, jakým způsobem byly svázány zemřelé A. K., M. Č., L. M. v jakém stavu a kde je obžalovaní v bytě zanechali, jaká poranění utrpěly poškození E. B., M. N., F. B. a E. K. Podle popisu a návozu obou obžalovaných byla pak skutečně nalezena vzduchová pistole v na ul. č. pod schodištěm. Bylo také zjištěno, že nad byty B. D. a M. M. se nachází půda, před kterou je půdní prostor asi 3x4 m. Z bytu kde dříve bydlela zemřelá M. Č. bylo pohledem z okna zjištěno, že na druhé straně silnice se nachází prostranství - parkoviště, kde jsou zaparkována vozidla. Dále soud provedl důkaz shlednutím videozáznamu, přičemž zjistil, že obžalovaní na něm znázorňovali situaci shodně, tak jak vypovídali v přípravném řízení i u hlavního líčení.

Ze znaleckého posudku znalců psychiatrů a znalců psychologů a z výsledku znalců MUDr. J. Duby, PhDr. T. Plachkého a PhDr. Š. Tůmové soud zjistil, že schopnosti rozpoznávací a ovládací byly u obou obžalovaných plně zachovány. Pokud jde o jejich resocializaci, tak u obžalovaného F. K. byly shledány známky psychopaticky nevyvážené osobnosti s projevy asociálního vztahu ke společnosti, k jejím zvyklostem a zákonům a bezohledný způsob, jakým si vůči poškozeným počínal. Motivace jeho jednání vyplývala z jeho psychopatické osobnosti. K otázce prognózy vývoje jeho osobnosti se znalci vyjádřili tak, že jeho dispozice, které u něj shle-

- 40 -

dali, jsou stále a představují obtížnou překážku pro resocializační úsilí či snahy. Z těchto důvodů je možnost nápravy obžalovaného F. K. [redacted] dosti obtížná, když psychopatické anomálie se nedají léčebnými postupy změnit ani odstranit. Z medicínského hlediska nelze vyloučit ústup klinických projevů psychopatie až dosažením vyššího věku. Je to však individuální a záleží na celkových vlivech, které se u takové osobnosti uplatní. Agresivní složka u tohoto obžalovaného je zvýšená, což souvisí s charakteristikami afektivit a má podstatně omezené dispozice k resocializaci ve smyslu vést po ukončení výkonu trestu život v mezích konvenčního společenského přizpůsobení. Vývoj jeho osobnosti lze považovat za ukončený, hlavní rysy osobnosti jsou již zafixované a je velmi málo pravděpodobné, že by ve výkonu trestu mohlo dojít u něj k základnímu posunu pozitivním směrem.

Pokud jde o obžalovaného D. K. [redacted] zde rovněž znalci sledovali známky psychopatické nevyrovnané osobnosti se sklonem k asocíálnosti v popředí. Součástí jeho osobnosti je také sklon k trestné činnosti a z této osobnosti také vycházel způsob, jakým si počínal vůči poškozeným osobám. Motivace jeho jednání byla zistná, v souladu s charakteristikami jeho osobnosti. Stejně jako u obžalovaného F. K. [redacted] znalci dospěli k závěru, že resocializace je ztížena a to právě s ohledem na jeho osobnost a způsob páchaní trestné činnosti, který je vysoce společensky nebezpečný, což znalci považují za doklad poměrně značné pevnosti, psychopatických struktur jeho osobnosti, které resocializaci ztěžují. Vývoj jeho osobnosti s ohledem na věk lze považovat za ukončený a povahové rysy zafixované. Psychopatické rysy osobnosti jsou relativně stále a velmi těžko ovlivnitelné.

Na rozdíl od obžaloby dospěl soud po provedeném hlavním líčení k jinému závěru, pokud jde o výši způsobené škody poškozené E. B. [redacted] (bod 4 rozsudku, bod 6 obžaloby). Zde obžaloba krajského prokurátora nezahrnula do způsobené škody jeden dámský hladký prsten v hodnotě 850,-Kčs, o kterém poškozená E. B. [redacted] vyprávěla, již v přípravném řízení, že jí byl odcizen, a který také znalec Š. Kocifaj ohodnotil ve znaleckém posudku. V případě zemřelé L. M. [redacted] (bod 5 rozsudku, bod 9 obžaloby), soud nezahrnul do způsobené škody šperkovnici v ceně 85,-Kčs, 4 zlaté mince v ceně 8.000,-Kčs, deset menších zlatých mincí v ceně 17.000,-Kčs a částku 30.000,-Kčs na hotovosti. To proto, že výpovědi svědků M. V. [redacted], L. M. [redacted] a M. P. [redacted] jak je výše uvedeno v tomto rozsudku, jsou ohledně těchto věcí a peněžní částky rozporné. Jak plyne z jejich výpovědí, viděl tyto věci popř. peněžní částku před delší dobou než dne 4.4.1990 oba obžalovaní do bytu poškozené vnikli a zde odcizili věci a peněžní částku, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Podle zásady volného hodnocení důkazů soud musel také vyhodnotit výpovědi obžalovaných a na základě toho i dle zásady in dubio pro reo (v pochybnostech ve prospěch obžalovaných) dospěl k závěru, že nelze jednoznačně a beze všech pochybností prokázat, že obža-

- 41 -

lovaní odcizili i šperkovníci, mince a částku 30.000,-Kčs na hotovosti. Proto soud uznal obžalovaného v bodě 5) rozsudku vinnými, že mimo jiné také způsobili škodu odcizením věcí a peněžní částky, jak je v tomto výroku uvedeno.

Pokud někteří další poškození u hlavního líčení uváděli škodu vyšší, zejména v případě odcizení finančních částek vycházel i v tomto případě soud dle zásady in dubio pro reo, z těch jejich výpovědí, kde uváděli škodu nejnižší, přihlížeje i k výpovědím obžalovaných. Současně soud také provedl důkaz znaleckým posudkem znalce Š. Kocifaje.

K motivaci trestných činů uvedených pod body 1-8 rozsudku je nutno uvést, že tyto obžalovaní jednoznačně spáchali ze ziskuchtivosti, tedy aby se na úkor osamělých a zejména přestárklých žen a osob obohatili tím, že jim seberou peníze popř. zlaté předměty.

Pokud se obžalovaní hájí tím, že pod body 2-5) rozsudku nechtěli a ani neměli v úmyslu oběti usmrtit k tomu soud uvádí :

Ve většině případů vražd se pachatelé hájí tím, že neměli v úmyslu oběť usmrtit. Proto je nutno zpravidla tuto skutečnost dokazovat jen nepřímou z okolností objektivní povahy, ze kterých se podle zásad správného myšlení a uvažování dá usuzovat na vnitřní stav pachatele k porušení zájmu chráněného trestním zákonem. Přitom je nutno vycházet z celkové vyspělosti pachatele, jeho životních zkušeností, věkového, fyzického a vjemového handicapu oběti, z charakteru použitého nástroje, ve spojení s tím, proti které části těla byl útok veden a s jakou intenzitou. Je také třeba dokazovat a posuzovat volní stránky event. úmyslu (srozumění s následkem pro případ, že nastane) nebo to, že pachatel bez přiměřených důvodů spoléhal, že následek nezpůsobí (při vědomé nedbalosti).

V této trestní věci bylo jednoznačně a beze všech pochybností prokázáno, že oba obžalovaní po předchozí vzájemné domluvě směřující k násilnému zmocnění se peněz a majetku poškozených vnikli do jejich bytů, kde oběti pevně spoutali na rukách vzadu za zády, dále na nohách, na textiliích udělali několik uzlů, které opakovaně silně utáhli obětem přes ústa převázali šátek a hluboko do úst jim zarazili roubíky. Není přitom rozhodující, co konkrétně dělal obžalovaný F. K. [redacted] a obžalovaný D. K. [redacted] v tom kterém případě. To proto, že se již předem domluvili, že oběti budou svazovat a že je tím znehybní. Každý z nich se pak v každém případě podílel určitým způsobem na svázání obětí a jejich znehybnění. Obžalovaní si již s ohledem na množství případů ani nepamatovali, co konkrétně v daném případě dělali. Tam kde toto šlo určit, ať již na základě jejich výpovědí, či výpovědí svědků, bylo to vyjádřeno v rozsudečném výroku. Proto odpovídají za způsobené následky společně jako spolupachatelé. Pokud jde o roubíky, tak v případě poškozené K. [redacted] byl o rozměrech 7x5x4 cm a v přípa-

- 42 -

dě poškozené Č. [redacted] 8x6x5 cm, přičemž u některých zemřelých žen došlo i k zaklínění umělé části chrupu v ústech. V případě poškozené L. M. [redacted] tuto opakovaně obžalovaný F. K. [redacted] udeřil pěstí do obličeje, čímž jí způsobil zlomeniny nosních kůstek. Nutno dále zdůraznit, že šlo o velmi staré osoby, naprosto bezmocné ženy neschopné prakticky žádné obrany, které se stěží pohybovaly, špatně viděly a slyšely. Charakteristickým je i způsob spáchání jednotlivých útoků. I tento svědčí o neúctě obžalovaných k lidskému životu. Možnost přežití u takovýchto osob byla pak spíše hypotetická a to pouze v případě, že by došlo bezprostředně po útoku k uvolnění končetin, vynětí roubíku z úst a zvláště pak zaklíněné zubní protézy. Avšak i při poskytnuté včasné lékařské pomoci velmi staří lidé, kteří utrpí podobný šék, umírají na zánět plic, selháním srdečním apod. Smrt výše uvedených žen nastala až za desítky minut. Dále bylo prokázáno, že obžalovaní po odchodu z bytu poškozené A. K. [redacted] a odcizení věci a peněz byt uzamkli a klíče dali na parapetní desku nad dveře. Pak šli o poschodí výše, kde stejným způsobem svázali poškozenou M. Č. [redacted] které rovněž dali do úst textilní roubík. Po odchodu z domu obžalovaní nezajistili žádnou pomoc a když odešli z bytu poškozené A. K. [redacted] k poškozené M. Č. [redacted], tak museli předpokládat, že poškozené A. K. [redacted] nikdo nepomůže, když ji shora popsáním způsobem svázali, dali roubík do úst, uzamkli byt a klíče dali na parapetní desku. Také museli vědět, že sama poškozená A. K. [redacted] nebude moci přivolat pomoc. V opačném případě by totiž k poškozené M. Č. [redacted] nešli. Agresivita obžalovaných vůči obětem gradovala, což se pak zejména projeвило u poškozené E. B. [redacted] (této napěchovali roubík do úst pomocí hlavně vzduchové pistole a zavázali ji oči) a hlavně u poškozené L. M. [redacted] kde jejich brutalita stoupala natolik, že obžalovaný F. K. [redacted] jí rozbil dokonce údery pěstí do obličeje nosní kůstky, pak jí opět svázali a do úst jí napěchovali roubík. Proto podle názoru soudu již nejméně v těchto dvou uváděných případech přerostl nepřímý úmysl jednání obžalovaných oběti usmrtit v úmysl přímý. Lze souhlasit s obhajobou obžalovaných, že když šli do bytu poškozených, neměli v úmyslu vraždit. Až v bytě, poté co se oběti bránily, vzrůstala jejich agresivita a pokud pak takto staré a bezmocné ženy svázali na nohách, za zády na rukách a napěchovali jim do úst textilní roubíky velkých rozměrů, věděli, že tyto mohou zemřít, a pro případ, že se tak stane, byli s tím srozuměni. V posléze dvou uváděných případech (poškozená E. B. [redacted] a L. M. [redacted]), pak jejich úmysl také směřoval (mimo odcizení věci či peněz) k tomu, aby tyto usmrtili. Proto soud kvalifikoval jejich jednání na rozdíl od podané obžaloby jako tři trestné činy vraždy, v případě poškozené E. B. [redacted] jako pokus tohoto trestného činu, dále jako tři trestné činy loupeže a jeden trestný čin krádeže. U trestných činů loupeže nedosáhlo jednání obžalovaných takové intenzity násilí jako v případě zemřelých žen a poškozené E. B. [redacted] Těmto dalším obětem, zejména nescházali ruce za zády, takže tyto osoby měly možnost si samy vyndat z úst roubík, pokud jim byl obžalovanými do úst zasunut.

Podle § 16 odst.1 tr.zák. se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. Použití nového práva je však třeba posuzovat jako celek, aby konečný výsledek byl pro pachatele příznivější. Také je nutno hodnotit starý a nový zákon jak z hlediska ustanovení zvláštní části, tak i se zřetelem k ustanovení obecné části trestního zákona. Pro posouzení otázky, jaký zákon použít, nemůže tedy jít pouze o srovnání trestních sankcí starého a nového zákona. Přitom je rozhodný výsledek srovnání trestů, které by byly při použití zákonů jako celků pachateli za konkrétních posuzovaných okolností uloženy.

Soud dospěl k závěru, že z hlediska ustanovení § 219 a § 29 tr.zák. účinného v době spáchání činů byly dány podmínky pro uložení výjimečného trestu absolutního, tedy trestu smrti. To proto, že věc by byla posuzována jako čin mimořádně vysokého stupně nebezpečnosti činu pro společnost a to pro existenci zvláště zavrženíhodné pohnutky (vytypování osamělých žen, stáří a bezmocnost obětí, zjištěnost apod.), zvláště zavrženíhodného způsobu provedení činu (brutální, surové a bezohledné způsoby provedení činu, smrt poškozených přestárlych žen nenastala ihned, nýbrž nastupovala řádově za několik desítek minut a takto svázané a bezmocné oběti si byly vědomy toho, že zemřou a ještě při vědomí viděly či slyšely, jak obžalovaní v bytě hledají věci) a zvláště těžkého a těžko napravitelného následku (smrt tří osob, pokus usmrcení čtvrté osoby, další tři trestné činy loupeže). Vedle splnění těchto podmínek § 29 odst.1 tr.zák. platného v době spáchání činů byly splněny i podmínky pod písm.a),b), odst.1 § 219 tr.zák. neboť uložení výjimečného trestu vyžadovala účinná ochrana společnosti (panický strach dalších přestárlych osob, žijících osaměle či v domovech s pečovatelskou službou, velice rozsáhlý ohlas této trestné činnosti) a není naděje, že by obžalované bylo možno napravit trestem odnětí svobody do 15 let. Proto soud dospěl k závěru, že pro oba obžalované, kterým by byl uložen podle dřívější platné právní úpravy trest smrti, je příznivější novela trestního zákona č. 175/90 Sb.

Krajský soud po takto provedeném dokazování jednání obžalovaných kvalifikoval takto :

V bodě 1) rozsudku jako trestný čin krádeže podle § 247 odst.1 tr.zák., když si přivlastnili cizí věc tím, že se jí zmocnili a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou. V bodě 2) rozsudku jako samostatný čin vraždy podle § 219 odst.1, odst.2 písm.b),f) tr.zák., když jiného úmyslně usmrtili a tento čin spáchali zvláště surovým a trýznivým způsobem v úmyslu získat majetkový prospěch. V bodě 3) rozsudku jako trestný čin vraždy podle § 219 odst.1, odst.2 písm.b),c),f) tr.zák. když jiného úmyslně usmrtili, tento čin spáchali opětovně, zvláště surovým a trýznivým způsobem v úmyslu získat majetkový prospěch. V bodě

4) rozsudku jako pokus trestného činu vraždy podle § 8 odst.1 k § 219 odst.1, odst.2 písm.b),c)f) tr.zák., když se dopustili jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu v úmyslu jiného úmyslně usmrtit a tento čin spáchali opětovně, zvláště surovým a trýznivým způsobem v úmyslu získat majetkový prospěch, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. V bodě 5) rozsudku jako trestný čin vraždy podle § 219 odst.1,2 písm.b),c),f) tr.zák., když jiného úmyslně usmrtili, tento čin spáchali opětovně, zvláště surovým a trýznivým způsobem v úmyslu získat majetkový prospěch. Na rozdíl od obžaloby soud jednání obžalovaných kvalifikoval jako tři dokonané trestné činy vraždy a jeden pokus tohoto trestného činu. To proto, že za jeden trestný čin vraždy nebo jeho pokus lze považovat usmrcení dvou nebo více osob, či pokus jejich usmrcení, jen pokud k němu došlo jedním jednáním (jedním skutkem). Toto se v daném případě nestalo a proto soud z výše uvedených důvodů kvalifikoval jednání obžalovaných, tak jak je výše uvedeno. Přísnější právní kvalifikace podle odst.2 § 219 tr.zák. je dána i z hlediska ust. § 88 tr.zák., když zjištěné okolnosti případu pro svoji závažnost podstatně zvyšují stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost.

V bodech 6), 7) a 8) rozsudku bylo jednání obžalovaných kvalifikováno jako trestný čin loupeže podle § 234 odst.1 tr.zák., když proti jinému užili násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci. I v tomto případě soud kvalifikoval jednání obžalovaných jako tři samostatné trestné činy z důvodů výše uvedených. Bylo přihlédnuto i k časovému odstupu mezi spáchanými skutky a úmyslu obžalovaných, kteří se vždy po spáchaní skutku a poté co odcizené finanční prostředky utratili, domluvili se na spáchaní skutku dalšího.

V bodě 9) rozsudku byl obžalovaný F. K. [redacted] uznán sám vinným trestným činem pohlavního zneužívání podle § 242 odst.1 tr.zák., když vykonal soulož s osobou mladší než 15 let.

Pokud jde o otázku trestu, dospěl soud k závěru, že ze všech shora uvedených závěrů vyplývá, že není faktická ani reálná naděje, na nápravu obžalovaných trestem odnětí svobody nad 15 až do 25 let. Je proto nutno zvažovat aplikaci ustanovení § 29 odst.3 tr.zák. tj. možnost uložení trestu odnětí svobody obžalovaným na doživotí. Nutno mít také na zřeteli, že jde o uložení trestu obžalovaným, kteří spáchali tři trestné činy vraždy podle § 219 odst.2 tr.zák., jeden pokus tohoto trestného činu a tři trestné činy loupeže podle § 234 odst.1 tr.zák. Pokud jde o stupeň nebezpečnosti těchto trestných činů pro společnost, je tento mimořádně vysoký vzhledem k zvláště zavrženíhodnému způsobu provedení těchto trestných činů (§ 29 odst.3 písm.a) tr.zák., surové a brutální útoky vůči bezmocným, přestárlým ženám, silné utážení textilií na nohách a na rukách, které byly svázaný za zády, použití několika uzlů, silné natlačení roubíků velkých rozměrů do úst i pomocí hlavně pistole, mučivé útrapy pěškozených při nástupu bezvědomí a následné smrti, šlo o velmi krutý a několik desítek minut trvající způsob usmrcení), k zvláště zavrženíhodné pohnutce

(§ 29 odst.3 písm.a) tr.zák., zjištěný způsob obou obžalovaných bezpravně se obohacovat na úkor přestárých a bezmocných osob, zejména žen) a k zvláště těžkému a těžko napravitelnému následku (bezduvodné usmrcení tří přestárých a bezbranných žen). Uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti, (§ 29 odst.3 písm.b) tr.zák. - rozsah páčání takové trestné činnosti, doba jejího páčání, obavy a panika v oblasti jejího vyskytu a z těchto důvodů je nutno požadovat od společnosti ochranu, zejména bezbranných osob, které jsou častými oběťmi takovýchto pachatelů jako obžalování). Není naděje, že by obžalované bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad 15 až 25 let (§ 29 odst.3 písm.c) tr.zák.). Zde soud odkazuje na závěry znaleckých psychiatrických a psychologických posudků, ze kterých zejména vyplývá, že u obou obžalovaných jsou jejich osobnostní dispozice zafixovány, tyto jsou negativního rázu velmi hluboké a pro společnost vysoce nebezpečné a celková fixace jejich negativních dispozic představuje velmi obtížnou překážku pro resocializační úsilí u obou obžalovaných. Proto znalci naprosto nepředpokládají resocializační úspěch u obžalovaných, nýbrž pouze z lékařských hledisek s přihlédnutím ke statistice připouštějí určité "otupení" negativních rysů osobnosti obžalovaných, avšak až v 6 desetiletí jejich života, přičemž toto ani nelze předpokládat, ale spíše považovat jen za možné.

Ze zprávy ONV v Novém Jičíně, oddělení péče o dítě a rodinu soud zjistil, že obžalovaný D. K. [redacted] žil ve spořádané rodině. Městský národní výbor ve Stramberku sdělil, že obžalovaný D. K. [redacted] podléhá nedobrému vlivu kamarádů s nevalnou pověstí a projevují se u něj sklony k požívání alkoholu. Z pracovního posudku [redacted] vyplývá, že zde pracoval jako manipulační dělník od 23.1. do 12.3.1990, neomluvenou absenci neměl. Jeho výdělků se pohybovaly od 646,-Kčs do 1.816,-Kčs čistého měsíčně. V opise rejstříku trestů má jeden záznam z 8.8.1983 pro přečin dle § 8c zák.č. 150/69 Sb., za což mu byl uložen trest nápravného opatření. Je tedy nutno na něj hledět jakoby nebyl odsouzen.

Ze zprávy ÚSNV Ostrava ze dne 6.8.1990 soud zjistil, že obžalovaný F. K. [redacted] společně s Milanem P. [redacted] dne 5.8.1990 intenzivně bourali zdivo cely v prostoru spodní části ocelového okna. K bourání zdiva použili železné tyče, kterou vylomili z okna. Z písemné zprávy výchovného ústavu pro mládež v [redacted] - vyplývá, že obžalovaný F. K. [redacted] byl do tohoto ústavu přemístěn z dětského výchovného ústavu [redacted]. Zde se učil v oboru zámečnický, dopustil se však trestné činnosti a proto byl odsouzen rozsudkem okresního soudu v Přerově sp.zn. 2T 107/86 a trest vykonával v NVÚ Libkovic od 6.3.1985 do 6.11.1985. Po návratu byl přeřazen do pracovní výchovné skupiny ve Valašském Meziříčí, kde pracoval jako dělník hutní výroby ve [redacted]. Zpočátku si vedl velmi dobře, byl oblíben, avšak později se u něj vyskytovaly kázeňské přestupky (lhaní, pozdní nástupy do práce, porušová-

- 46 -

ní řádu, krádeže ústavního oblečení). Těžko se podřizoval autoritě mistra, měl dokonce konflikty na pracovišti. Hledal stále výmluvy, v některých chvílích mívával agresivní chování, kdy se těžko kontroloval. K vychovatelům byl vcelku slušný. V době, kdy mu byla udělena zdravotní dovolená, spáchal trestný čin ublížení na zdraví, za což byl odsouzen, avšak byla mu udělena amnestie prezidenta republiky a okresní soud v Přerově nařídil jeho ochrannou výchovu. Dne 26.7.1986 byl z ústavu propuštěn a jako svého budoucího zaměstnavatele uvedl [redacted], okr. Nový Jičín. Z pracovního posudku [redacted] vyplývá, že zde nastoupil dne 10.5.1989, jako řidič mechanizačních prostředků. Od svého nástupu vynechával neomluveně směny a neochotně vykonával uloženou práci. Z těchto důvodů byl s ním dne 10.10.1989 pracovní poměr rozváznán. Z písemné zprávy [redacted] vyplývá, že s obžalovaným byl dne 31.3.1990 ukončen pracovní poměr. Zde pracoval jako řidič AKU vozíku, jeho pracovní morálka nebyla dobrá a asi po měsíci přestal chodit do práce s výmluvou, že jeho svědomí mu nedovoluje, aby pracoval. Z písemné zprávy ONV v Novém Jičíně, oddělení péče o rodinu a děti, soud zjistil, že obžalovaný zde byl veden v evidenci od roku [redacted] kdy se poprvé, ještě jako nezletilý dopustil trestného činu loupeže. Rodinné poměry byly vcelku uspokojivé. Obžalovaný navštěvoval zvláštní školu ve [redacted] kde byl hodnocen jako neukázněný, agresivní, surový, bezohledný, spolužáky bezdůvodně napadal a dopouštěl se krádeží a týral zvířata. Za neustálé porušování školního řádu byl soustavně hodnocen třetím stupněm z chování. Byl vyšetřován na psychiatrickém oddělení pro děti a mládež, kde bylo zjištěno, že má chování společensky nepřizpůsobivé, je sociálně zaměřen s agresivitou v popředí. Chorobný podklad poruchového jednání však není prokázán. Proto byla u něj rozsudkem okresního soudu v Novém Jičíně nařízena ústavní výchova. Dne 11.5.1981 byl umístěn v DDU [redacted] a 17.6.1981 byl převezen do VÚM [redacted]. Z ústavu stále utíkal a dopouštěl se trestné činnosti. Z písemné zprávy Městského národního výboru ve Studénce, okr. Nový Jičín vyplývá, že obžalovaný F. K. [redacted] je svobodný, žije společně se svou družkou a nezletilým dítětem v bytě svých rodičů. Před nástupem do DVÚ byl velmi neukázněný, agresivní, měl až sadistické chování, často bil děti, požadoval po nich různé věci, po večerech se potuloval a kouřil, dal se jen velmi těžko usměrnit a rodiče naprosto neposlouchal a nerespektoval. Z rozsudku okresního soudu v Přerově ze dne 22.11.1984 sp.zn. 2T 171/84 soud zjistil, že tímto byl uznán vinným přečinem podle § 3 odst.1 písm.a) zák.č. 150/69 Sb. pro to, že dne 29.4.1984 Bystricí pod Hostýnem při útěku z VÚM [redacted] odcizil neuzamčené dámské kolo v ceně 700,-Kčs, které se snažil před nádražím prodat, avšak když spatřil hlídku VB, kolo pohodil a utekl. Byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody, na který však dopadla amnestie prezidenta republiky z 8.5.1985, takže je nutno v tomto směru na něj hledět, jako by nebyl odsouzen. Rozsudkem okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 21.5.1985 sp.zn. 1T 32/85 byl jako mladistvý uznán vinným trestnými činy příživnictví podle § 203 tr.zák., krádeže podle § 247 odst.1 tr.zák. a porušování domovní svobody

- 47 -

podle § 238 odst.1 tr.zák., za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, který vykonal 6.11.1985. Usnesením okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 29.11.1985 sp.zn. 1T 32/85 bylo podle § 87 odst.1 tr.zák. rozhodnuto, že toto odsouzení se nezahazuje, neboť ze zprávy NVÚ v Bibkovicích bylo zjištěno, že po celou dobu výkonu trestu odnětí svobody řádně nepracoval a nechoval se dobře. Shora uvedenou trestnou činnost spáchal tím, že utíkal jako chovaneč VÚM [redacted], zdržoval se doma a prostředky k životu mu poskytovali zejména jeho rodiče. Dále, že dne 16.8.1984 v internátu SOU k.p. [redacted] odcizil kalhoty rifle v hodnotě nejméně 900,-Kčs, další kalhoty rifle v hodnotě nejméně 320,-Kčs a pánský svetr v hodnotě nejméně 250,-Kčs. Konečně, že vnikl po vytržení petlice do sklepního boxu, kde odcizil 5 láhví 0,7 litru a 3 láhve 1 litr červeného vína v hodnotě nejméně 105,-Kčs. Rozsudkem okresního soudu v Přerově ze dne 28.5.1986 sp.zn. 2T 107/86 ve spojení s usnesením krajského soudu v Ostravě ze dne 9.7.1986 sp.zn. 4To 301/86 byl jako mladistvý uznán vinným trestným činem výtržnictví podle § 202 odst.1 tr.zák. a pokusem trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst.1 k § 221 odst.1 tr.zák. za což mu byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Na základě usnesení okresního soudu v Přerově ze dne 7.12.1987 sp.zn. 2T 107/86 bylo podle § 87 odst.1 tr.zák. toto odsouzení zahazeno. Shora uvedené trestné činnosti se dopustil tím, že dne 13.12.1985 ve Studénce před restaurací fyzicky napadl Zdenka Š [redacted] kterého uhodil hlavou do obličeje, a když poškozený upadl na zem, zde do něj kopal a způsobil mu tržnou ránu na horním rtu, přičemž toto zranění by si vyžádalo léčení minimálně v době 7 dnů. Rozsudkem okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 6.1.1987 sp.zn. 1T 137/86 byl uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst.1 tr.zák., za což mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců, který vykonal 3.9.1987. Usnesením okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 20.10.1987 sp.zn. 1T 137/86 bylo podle § 87 odst.1 tr.zák. rozhodnuto, že se odsouzení zahazuje. Tento trestný čin spáchal tím, že dne 16.7.1986 ve Studénce v bytě R. H [redacted] toho po předchozí slovní rozepři napadl, když jej hlavou několikrát udeřil do obličeje a způsobil mu zranění pro které byl práce neschopen do 22.7.1986. Když byl umístěn ve zvláštním oddělení PL Praha Bohnice za účelem zkoumání duševního stavu ústavní formou, po celou dobu simuloval duševní chorobu a nakonec z psychiatrické léčebny uprchl a posléze byl zadržen doma. Ze služebního záznamu NVÚ v Ostravě ze dne 8.4.1991 soud zjistil, že obžalovaný se dne 8.4.1991 pobil na cele s Milanem S [redacted].

Ze zprávy Městského ústavu sociálních služeb, pečovatelská služba Ostrava I, vyplývá, že ohlas, který zanechala trestná činnost obžalovaných D. K [redacted] a F. K [redacted] byl velmi nepříznivý pro psychiku starých občanů, kteří v Domech s pečovatelskou službou bydlí. Po spáchání prvních dvou vražd v domě s pečovatelskou službou [redacted] č. [redacted] nastala situace taková, že se obyvatelé hrozně báli a báli se otevřít dveře i pečovatelkám. O své rodiče

- 48 -

se začali bát i rodinní příslušníci. Z písemné zprávy ObNV v Ostravě 2 soud zjistil, že zpráva o dvojnásobné vraždě obyvatel domu s pečovatelskou službou zapůsobila otřesným dojmem na obyvatele. Hlavně starší obyvatele se bojí komukoliv otevřít dveře od bytu a ženy mají strach ve večerních hodinách vyjít z domu na ulici.

Ze všech těchto shora uvedených důvodů proto soud uložil obžalovaným F. K. [redacted] a D. K. [redacted] úhrnný trest odnětí svobody na doživotí.

Pro výkon trestu byli obligátozně oba obžalovaní podle § 39a odst.2 písm.c) tr.zák. zařazeni do III. nápravně výchovné skupiny (§ 62 odst.1 tr.zák., když jiné ustanovení pro jejich zařazení do nižší NVS nepřichází v úvahu).

Podle § 228 odst.1 tr.ř. byli obžalovaní F. K. [redacted] a D. K. [redacted] povinni zaplatit společně a nerozdílně náhradu škody těmto poškozeným :

Jaroslavu Z. [redacted] ve výši 900,-Kčs (synovi zemřelé Š. Z. [redacted]). Květoslavu K. [redacted] částku 3.100,-Kčs (synovi zemřelé A. K. [redacted]). Boženě T. [redacted] částku 1.720,-Kčs (dceři zemřelé M. Č. [redacted]). Emílii B. [redacted] částku 9.740,-Kčs (jedná se o částku 850,-Kčs za odcizený dámský zlatý prsten, částku 800,-Kčs za odcizený pár zlatých náušnic, částku 550,-Kčs za odcizené digitální hodinky, částku 80,-Kčs za odcizenou nákupní tašku, částku 300,-Kčs za odcizení 6 ks láhví alkoholu, částku 5.750,-Kčs na hotovosti, která byla rovněž odcizena a částku 1.410,-Kčs která představuje odcizených 500 TK). Miloslavě V. [redacted] částku ve výši 15.500,-Kčs (dceři zemřelé L. M. [redacted], jedná se o odcizený zlatý přívěšek ve tvaru kříže v ceně 2.500,-Kčs, zlatý řetízek v ceně 1.800,-Kčs, dva zlaté dámské prsteny v ceně 2.000,-Kčs, pár snubních prstenů v ceně 1.700,-Kčs a nejméně částku 10.000,-Kčs na hotovosti). Zlatý přívěšek ve tvaru kříže byl poškozené vrácen. Marii N. [redacted] částku 9.000,-Kčs a Elišce K. [redacted] částku 8.700,-Kčs (jedná se o odcizené hodinky Prim v hodnotě 200,-Kčs, zlaté hodinky Poběda v hodnotě 1.600,-Kčs, zlatý prsten v hodnotě 1.000,-Kčs a odcizenou částku nejméně 5.900,-Kčs. Tito shora uvedení poškození se se svými nároky na náhradu škody řádně a včas připojili a o jejich výši nevznikly žádné pochybnosti. Podle § 229 odst.2 tr.ř. byly poškozené M. V. [redacted] a E. K. [redacted] odkázány se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. To proto, že požadovaly na náhradě škody částku vyšší než jaká byla soudem zjištěna a uvedena ve výroku o vině tohoto rozsudku. Podle § 229 odst.1 tr.ř. byl poškozený František B. [redacted] odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, když se připojil s nárokem na náhradu škody ve formě bolestného za utrpěné poranění v obličeji, avšak škodu řádně nevyčíslil.

- 49 -

Podle § 228 odst.1 tr.ř. byli obžalovaní F. K. [redacted] a D. K. [redacted] dále zavázáni k povinnosti zaplatit československému státu na účet Úřadu města Ostravy každý částku 40.000,-Kčs (jde o regresní nárok poškozeného československého státu za způsobenou smrt A. K. [redacted] a M. Č. [redacted]). Podle § 228 odst.1 tr.ř. byli obžalovaní F. K. [redacted] a D. K. [redacted] zavázáni k povinnosti zaplatit československému státu na účet Okresního úřadu v Přerově každý částku 20.000,-Kčs (jde o regresní nárok poškozeného československého státu za způsobenou smrt L. M. [redacted]). Podle § 228 odst.1 tr.ř. byli obžalovaní D. K. [redacted] a F. K. [redacted] dále zavázáni k povinnosti zaplatit československému státu na účet Úřadu města Ostravy každý částku 400,-Kčs (jedná se o ošetření L. K. [redacted], F. B. [redacted] E. B. [redacted] a M. N. [redacted]).

Obžalobou krajského prokurátora v Ostravě pod bodem 4) obžaloby byli obžalovaní F. K. [redacted] a D. K. [redacted] žalováni pro pokus trestného činu loupeže podle § 8 odst.1 k § 234 odst.1 tr.zák. Obžalobou jim bylo kladeno za vinu, že dne 16.3.1990 v odpoledních hodinách v [redacted] ul. č. [redacted] v domě s pečovatelskou službou Městského ústavu sociálních služeb v Ostravě po spáchání činů, jak jsou uvedeny pod body 2) a 3) obžaloby kolem 17.00 hod. vyšli do II. patra domu, kde si před bytu B. D. [redacted], nar. [redacted] a M. M. [redacted], nar. [redacted] nasažili na hlavy kukly a snažili se nejprve vniknout do bytu B. D. [redacted] což se jim nepodařilo jen proto, že dveře byly zevnitř zajištěny bezpečnostním řetízkem a ten se jim nepodařilo vyháčkovat; poté zvonili u dveří bytu M. M. [redacted], snažili se nahlédnout do bytu světlíkem nade dveřmi, ale když jim M. M. [redacted] neotevřela a oni byli vyrušeni osobami, přicházejícími z domovní chodby, od dokonání svého úmyslu násilím získat finanční prostředky či jiné majetkové hodnoty, upustili a z domu utekli. Tedy měli se dopustit jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu v úmyslu proti jinému užít násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo.

Obžalovaný D. K. [redacted] v přípravném řízení se k tomuto bodu obžaloby v podstatě doznal, když vypověděl, že po vniknutí do bytu A. K. [redacted] a M. Č. [redacted] hodlali vniknout ve II. poschodí do bytů M. M. [redacted] a B. D. [redacted], kde rovněž chtěli těmto odcizit věci či peníze. To se jim však nepodařilo, neboť se jim dveře nepodařilo vyháčkovat a také byli vyrušeni přicházejícími osobami. V podstatě shodně vypovídal i u hlavního líčení, avšak v závěru uvedl, že neměli v úmyslu násilím nebo lstí vniknout do bytů B. D. [redacted] a M. M. [redacted], nýbrž že se chtěli v jednom z těchto bytů uschovat, neboť když byli v bytě M. Č. [redacted] viděli přijíždět auto, z kterého vystoupily osoby a tyto vešly do vchodu domu. O tom, že je nad byty M. M. [redacted] a B. D. [redacted] půda, nevěděl. Obžalovaný F. K. [redacted] jak v přípravném řízení tak i u hlavního líčení vždy vypověděl, že se necítí být vinným tímto skutkem. To proto, že se chtěli v bytě B. D. [redacted] či M. M. [redacted] uscho-

- 50 -

vat, neboť když byli v bytě M. Č. [redacted] uviděli při pohledu z okna, přijíždět auto, z kterého vystoupily osoby, které vešly do domu. Také on nevěděl, že nad byty B. D. [redacted] a M. M. [redacted] se nacházejí půdní prostory. Další zcela usvědčující důkazy k tomuto skutku nejsou. Nebyla tedy vyvrácena obhajoba obžalovaných, že se chtěli v těchto bytech uschovat.

Na základě takto provedených důkazů dospěl soud k závěru, že v tomto případě nebyla vina obžalovaných, že měli v úmyslu vloupat se do bytů B. D. [redacted] a M. M. [redacted] s cílem zmocnit se jejich peněz či věcí jednoznačně a beze všech pochybností prokázána. Proto podle zásady in dubio pro reo soud oba obžalované podle § 226 písm.b) tr.ř. zprostil v tomto směru obžaloby, když tento skutek není trestným činem. S ohledem na to, jak již bylo uvedeno, považuje soud i toto jednání obžalovaných za samostatný skutek, což také tak posoudila i obžaloba a proto bylo použito zproštění výroku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Nejvyššímu soudu ČR v Praze.

Odvoláním může rozsudek napadnout i poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost tohoto výroku nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn.

Krajský soud v Ostravě
- dne 5.4.1991 -

Za správnost vyhotovení:

[Handwritten signature]

JUDr. Pavel Suchánek, v.r.